

καρπού των πέντε τούτων δεματίων, προσδιορίζεται ὁ μέσος ὅρος τοῦ καθαρισμένου πρὸς τὸν ἀκαθάριστον ἑνὸς δεματίου καρπὸν, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὑπολογίζεται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ δώσῃ ὁ φορολογούμενος.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ γεννήματα τὸν φόρον εἰς, καθαρισμένον καὶ ὡς ἀνωτέρω ὑπολογισμένον καρπὸν, ἢ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ γεννήματα κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου· ἀλλὰ τότε ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ τὸν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενον φόρον 5 ὥρας μακρὰν μετὰ ἰδίᾳ του ἔξοδα. Διὰ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν πληρώνεται πρὸς 10 λεπτὰ τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φόρον τοῦ εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσαν Νομοῦ ἢ ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ἤτελεν ἀπαντήσῃ μετὰ τὰς πρώτας 5 ὥρας, καὶ νὰ ἀποποιηθῇ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

Ἀρθρ. 3.

Οἱ Ἐπαρχοὶ θέλουν φροντίζει διὰ νὰ λαμβάνουν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, νὰ ὑπολογίζουσι τὸν μέσον ὅρον καὶ νὰ τὸν δημοσιεύουσι ἐγκρίτως πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν. Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαιτέραι ὁδηγαί.

Ἀρθρ. 4.

Ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας χωρὶς νὰ ἔχουν ἐγγράφους μετὰ τὸ δημόσιον συμφωνίας, πληρώνουν ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (10 %) καὶ φόρον ἐπικαρπίας, διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας. Ὁ ἐπικαρπίας φόρος προσδιορίζεται 15 % ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς πεπονῶνες.

Ἀρθρ. 5.

Ὅσοι δὲ καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας, πολυετῶς ἢ μονοετῶς εἰς αὐτοὺς ἐνοικιασμένας, πληρώνουν τὸν ἐγγεῖον φόρον, ἐκπληροῦντες ὅμως καὶ ὅσας ἄλλας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνητικόν των.

Ἀρθρ. 6.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας καὶ νεοφωτίστους ἄχροι τοῦδε παραχωρημένας γαίας πληρώνεται μόνον ὁ ἐγγεῖος φόρος. Εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ὑπάγονται καὶ ἐκεῖναι αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι, τῶν ὁποίων ἡ προσωρινὴ ἐπικαρπία παρεχωρήθη διὰ διταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πολίτας.

Ἀρθρ. 7.

Διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθρ. 10) φυτευθείσας ἀμπέλους καὶ σταφιδάμπέλους, πληρώνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834 ὡς φόρος ἐπὶ καρπίας τὸ διπλοῦν τοῦ δι' αὐτάς πληρωθησομένου ἐγγείου φόρου.

Ἀρθρ. 8.

Διὰ τὰ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτευθέντα ἐλαιόδενδρα καὶ μορέας πληρώνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας 15 %.

Ἀρθρ. 9.

Τὰ νόβελλα καὶ ἄλλα παρόμοια ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐπικρατήσαντα ἀκανόνισα ἐγκτήτικὰ δικαιώματα, θεωροῦνται καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἄκυρα, ἀφοῦ ἤδη ἀκυρώθησαν ἀπὸ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις καὶ Ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Τὰ ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν νοβέλλων ἀμπέλων, σταφιδάμπελων, ἐλαιόδενδρων καὶ μορέων μένουσι εἰς

derselben von dem Besteuernden verworfen, die anderen fünf gedroschen, die gedroschene Frucht abgewogen, hiedurch die Mittelschwere der Frucht einer Garbe ermittelt, und hierauf das Quantum der Abgabe des zu Besteuernden bestimmt.

Es steht dem Pächter frei die Abgabe in Geld nach den in der Hauptorte der Eparchie während der Monate August und September sich ergebenden Mittelmarktpreisen, oder in gedrochener, auf obige Weise ausgemittelter Frucht, zu fodern; im ersteren Falle kann jedoch die Bezahlung erst im Monate October verlangt werden.

Der Steuerpflichtige hat seine Naturalabgabe bei Ablieferung an den Pächter fünf Stunden weit auf seine eigne Kosten zu transportiren. Für den weiteren Transport bis zum nächsten Marktorthe der Eparchie, wird er von dem Pächter zu 10 Lepta per Kilo für jede Stunde bezahlt. Bei der ersten Kreis- oder Bezirkshauptstadt, die nach den ersten fünf Stunden auf dem Wege liegt, hat der Besteuerte das Recht, die Naturalabgabe abzuladen und den weiteren Transport zu verweigern.

Art. 3.

Die Bezirks-Commissäre, werden es sich vorzüglich angelegen sein lassen, über die jedesmalige Marktpreise sich genaue Kunde zu verschaffen, den Mittelmarktpreis zu ermitteln, und seiner Zeit zur Darnachachtung, von Seite der Steuerpflichtigen und der Pächter rücksichtlich der Entrichtung der Abgabe öffentlich bekannt zu machen. Eine eigene Instruction wird die Art der Ausmittlung dieser Marktpreise näher festsetzen.

Art. 4.

Diejenigen welche ohne inschriftliche Contracte mit dem Aerar eingegangen zu sein, Staatsgründe bebauen, zahlen ausser der 10 procentigen Grundsteuer, noch 15 P. C. des Brutoertrages als Pachtsteuer für die Benützung des Aerarialgrundes. Hierunter sind insbesondere auch die Melonengärten begriffen.

Art. 5.

Diejenigen hingegen welche für die Benützung der Staatsgründe Pachtcontracte auf längere oder kürzere Zeit mit dem Aerar geschlossen, haben ausser der zehnenprocentigen Grundsteuer auch jene Verbindlichkeiten zu erfüllen, welche ihnen nach den Pachtcontracten noch besonders obliegen.

Art. 6.

Für die den Cadioten und den Neophyten bis heute abgetretenen, so wie für die verschiedenen Bürgern zur provisorischen Benützung mittelst Regierungsdecreten überlassenen Staatsgründe, wird nur die zehnpcentige Grundsteuer erhoben.

Art. 7.

Die auf Staatsgrund, ohne Erlaubniss der Staatsregierung (Art. 10) angelegten Wein- und Rosinengärten zahlen für das Jahr 1834 als Pachtsteuer das Doppelte der Grundsteuer.

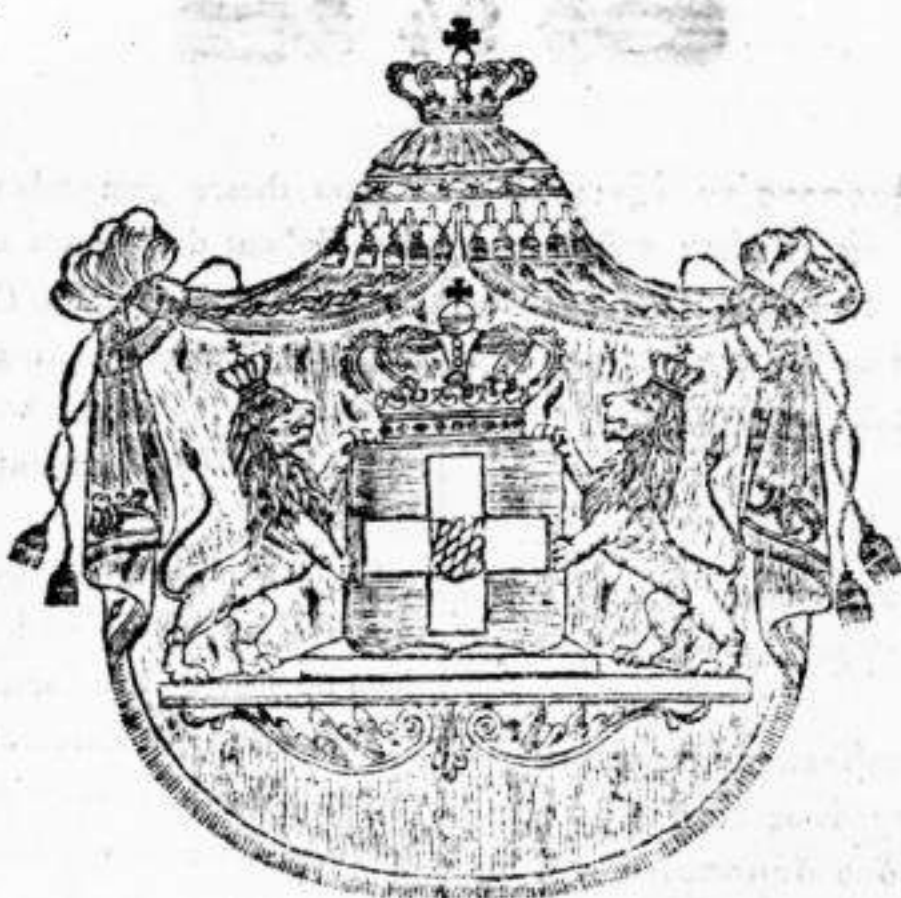
Art. 8.

Die auf Staatsgrund ohne Erlaubniss der Staatsregierung angelegten Oliven- und Maulbeerbäume, zahlen für das Jahr 1834 ausser der Grundsteuer auch die Pachtsteuer von 15 %.

Art. 9.

Die sogenannten Novela u. d. gl. unter der türkischen Regierung bestandenen regellosen Grundzinse, werden auch künftig hin als annullirt betrachtet, da sie bereits von den früheren Regierungen und den Nationalcongressen abgewürdigt worden sind.

Die mit solchen Grundzinsen behafteten Weinberge, Korinthengärten, Oel- und Maulbeerbäume verbleiben den legalen Nutzniessern mit emphyteutischen Nutzniessungsrechten wie bisher un-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

REGIERUNGS-BLATT
DES KOENIGREICHS
GRIECHENLAND.

ΑΡΙΘΜ. 13.
 ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, 10 Απριλίου.

1834.

N. 13.
 NAUPLIA, 22 April.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα. Περί ἐνοικιάσεως τῶν ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως προσόδων τοῦ 1834 ἔτους. Περί τῆς ἀποδεκατώσεως διὰ τὸ 1834 ἔτος. Ὁργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων (εἰς παράρτημα).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί ἐνοικιάσεως τῶν ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως προσόδων τοῦ 1834 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν
 ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Ἡ ἀποδεκατώσις διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834 θέλει γένηι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

Ἀρθρ. 2.

Τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καθ' ὅσον τὸ παρὸν διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλως, πῶς διὰ τινος περιπτώσεως.

Ἀρθρ. 3.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλει ληφθῇ ὡς εἰσόδημα ὁ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορισθὸς κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ κατὰ τὴν ἑκτοτε αὐξήσιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ δημοπρασία θέλει γένηι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ κοινότητα. Εἰς τὰς ἐκτεταμένους ἐπαρχίας θέλει γένηι ἡ δημοπρασία ὅχι μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην καταλλήλῃν κωμόπολιν κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τούτου ὁδηγίας.

Ἀρθρ. 5.

Ἡ ἔνωσις πολλῶν κοινοτήτων εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς μόνον ἂν τοπικαὶ περιστάσεις δὲν ἀπαιτῶσιν ἀφεύκτως τὴν τοιαύτην ἔνωσιν, ἥτις τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅτε δοθῇ εἰδικὴ ἐπὶ τούτῳ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

INHALTS - ANZEIGE.

Die Verpachtung der Zehentabgabe von 1834 betr.— Die Zehentabgabe für 1834 — Gerichts- und Notariats- Ordnung betr. (in der Beilage)

VERORDNUNG.

OTTO

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Die Verpachtung der Zehentabgabe von 1834 betr.

Wir haben nach Vernehmung Unseres Staatssecretariates der Finanzen, beschlossen und verordnen wie folgt:

Art. 1.

Die Zehentabgabe von 1834 richtet sich nach den Vorschriften des unterm Heutigen deshalb erlassenen Gesetzes.

Art. 2.

Der Ertrag dieser Abgabe soll im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden, insofern nicht durch gegenwärtige Verordnung für besondere Fälle andere Bestimmungen getroffen sind.

Art. 3.

Bei der Versteigerung wird ein, von dem Finanzministerium nach den bisherigen Resultaten des Zehentertrages mit Berücksichtigung der seit dieser Zeit eingetretenen Ausdehnung des Anbaues bemessenes Minimum zum Grunde gelegt, und als Aufwurfpreis aufgenommen.

Art. 4.

Die Versteigerung soll in der Regel in den Hauptorten der Bezirkscommissariate gemeindeweise vorgenommen werden. In den ausgedehnten Bezirken soll jedoch die Versteigerung theils in dem Hauptorte, theils in einem am zweckmässigsten gelegenen Markorte, nach der darüber von dem Finanzministerium zu ertheilenden Instruction statt finden.

Art. 5.

Die Vereinigung mehrerer Gemeinden bei der Verpachtung ist untersagt, in soferne nicht besondere Localverhältnisse, eine solche Vereinigung dringend erfordern, und hiezu des Staatsministeriums der Finanzen specielle Genehmigung erholt wird.

ὀνόματα τῶ ἀρχηγῶ ἐκάστης οἰκογενείας, τὴν ἀριθμὸν τῶν γραμματίων, καὶ ἐξίδιδεν ἔπειτα ἐπ' ὀνόματι τῷ ἀρχηγῷ τῆς συντροφίας γενικὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν διαταγὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐδίδετο ἡ προορισθεῖσα γῆ, ἣτις κατεμετράτο διὰ τῆς Δημογεροντίας, διαγραφομένων καὶ τῶν συνόρων τῆς. Ἡ τοιαύτη παραχώρησις γαιῶν ἐξηκολύθη καὶ ἐπὶ τῆς Τριμελῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (συγκειμένης ἐκ τῶν Κ: Κ: Α: Καποδίστρια, Θ: Κολοκοτρώνη καὶ Ι: Κωλῆττη) καὶ ἐπὶ τῷ Ἀὐγεσίῳ Καποδίστρια, καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτὸν ἑπταμελῆς, (κατόπιν πενταμελῆς, καὶ τελευταίου τριμελῆς) Ἐπιτροπῆς. Ἀλλ', ἀφ' ὧ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐν διαστήματι τῆς μετὰ ταῦτα ἐποχῆς, πολλοὶ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς Κρητῶν προτιμήσαντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐπάνοδον ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συντροφίῶν ἐσφτερίσθησαν τὴν μερίδα τῶν ἀναχωρησάντων. Οἱ ἐνοικιασαὶ ἔχον ἤδη δίκαιον νὰ λαμβάνουν ἐκτὸς τῆ ἐγγείῃ φόρου καὶ τὸν ἐπικαρπίας φόρον ἀπὸ τὰς μερίδας ταύτας, αἱ ὁποῖαι φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπέκειντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου. Ὅσοι λοιπὸν παρυσιασθῇ ὡς ἐπίτροποι τῆς συντροφίας διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἐπικαρπίας φόρον (15 %) διὰ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλη τῆς συντροφίας, ὀφείλει νὰ παρυσιάσῃ.

Α'. Τὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς κατάλογον τῶν μελῶν τῆς συντροφίας, ἐνῶ σημειῖται καὶ τὸ παραχωρηθὲν εἰς ἐκάστην ποσὸν τῆς γῆς.

Β'. Ἐπιτροπικὸν τῶν μελῶν τῆς συντροφίας.

Γ'. Ἐγγραφὸν τοῦ Διοικητῆς, δι' ὃ παρεχωρήθη εἰς τὴν συντροφίαν ἡ γῆ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φαίνεται ἡ ὁροθεσία τοῦ παραχωρηθέντος τεμαχίου.

Εἰς περιπτώσεις τινὰς δὲν ἔγινε παραχώρησις τακτικῇ, τῆς δὲν κατεμετρήθησαν τὰ σύνορα, διότι δὲν ἐπρόφθασεν αὐτὸ τὴν νὰ γενῇ ἐξ αἰτίας τῶν τότε ἀνωμαλιῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν θεωροῦνται ὡς παραχωρημένα εἰς τὴν Κρήτην εἰμὴ ὅσα οἱ ἴδιοι ἰδίαις χερσὶ καλλιεργῶν.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν δεῖτε διαλύει τὰς ὅσας τυχὸν συμβῶσι διενέξεις.

12. Τὸ 12^{ον} Ἄρθρον τοῦ Νόμου ὑποβάλλει τὸν φορολογούμενον καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐπικαρπίας φόρον, εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον. Ἐπομένως ὁ τρόπος τῆς ἀποδεκατώσεως, τῆς πληρωμῆς, τῆς μετακομίσεως ἐννοεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ διὰ τὸν ἐγγεῖον φόρον.

13. Ὅσάκις γίνεται διένεξις μεταξὺ φορολογηθέντος καὶ φορολογουμένου περὶ διαφιλονεικούμενου κτήματος, ὁ ἐπικαρπίας φόρος ἐμβαίνει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ ταμεῖον, ἕως ὃ ἐξετασθῶν αἱ περὶ τῆς ιδιοκτησίας ἀντιποιήσεις παρὰ τῆς ὁρμοδίας Ἀρχῆς. Ὁ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ Ταμεῖον παρακατατεθειμένος ἐπικαρπίας φόρος πρέπει νὰ δοθῇ, φυσικῶ τῷ λόγῳ, εἰς χρήματα παρὰ τοῦ φορολογουμένου.

Λαμβάνοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Γ. Ἐφορείας τὰ χρήματα, δεῖτε δίδει εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ εἰς τὸν φορολογηθέντα ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ τῶν τριπλοτύπων ἐπὶ τῷ βιβλίῳ, μὲ τὰ ὁποῖα δεῖτε ἐφοδιασθῇ ἐντὸς ὀλίγου.

Διελθόντες τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιθέντα μετὰ προσοχῆς, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν δεῖτε λάβει πλέον ἀνάγκην ἄλλων διασαφήσεων ἢ ὁδηγιῶν. Ἄν ὅμως νομίζετε ἀναγκαῖον τὸ τοιοῦτον, προσκαλεῖσθε νὰ μᾶς διευθύνετε ὅσον τάχος τὰς διαφορὰς τυχὸν ἀπορίας σας, διὰ νὰ σᾶς κάμωμεν εὐθὺς τὴν διάλυσιν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως εἰσπραξὶν τῶν προσόδων, ὅσας συμβῇ ἢ παρὰ τῷ 14^ῳ Ἀρθρῷ τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων Β. Διατάγματος προβλεπομένη περίπτωσις, δεῖτε ἐφοδιασθῇ ἐγκαίρως μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας.

Ναύπλιον τῇ 10 (22) Ἀπριλίῳ 1834.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν: Γ: ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικηπρωσίσεως Ἑπικρατοῦς
Γραμματεὺς
Δ: ΔΡΟΣΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικούς
Ἐφόρους.

Ναύπλιον, τῇ 12 Ἀπριλίῳ, 1834.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Ἀπριλίῳ Ἐγκυκλίου τῆς ἡ Β. αὐτῇ Γραμματεία σᾶς ἀνέπτυξε τὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμον καὶ σᾶς ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀναγκαῖας διασαφήσεις, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

Οἱ ὁρίσμοι τοῦ Νόμου εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν φορολογηθέντα καὶ φορολογούμενον ἀδιαφόρως ἂν αἱ πρόσοδοι ἐνοικιασθῶν ἢ εἰσπραχθῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, διότι αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐπιτρέψωσι νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ πλειότερας ὑποχρεώσεις αἱ Κοινότητες, ὅσων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐνοικιάσθησαν· τὰ βάρη πρέπει νὰ ᾔναι ὁμοιόμορφα, καὶ ἴσα δι' ὅλους τὰς φορολογουμένους· αἱ ὑπ' Ἀρ. 1234 ὁδηγίαι τῆς Γραμματείας, ἐκδοθεῖσαι τὴν 18 Ἀπριλίῳ Π. Ε., καὶ αἱ κατόπι δημοσιευθεῖσαι συμπληρωματικαὶ παῦσιν ἐπομένως τὴν νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῆς τρέχοντος ἔτους.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμβῇ πολλάκις ἡ περίπτωσις τὴν ὁποίαν προβλεῖ τὸ 14^{ον} Ἀρθρον τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων Β. Διατάγματος. Θέλετε καταβάλλει πάσαις ἀποσπάζουσαι διὰ τὰ ἐνοικια-

αἱ πρόσοδοι, εἰ δυνατόν, εἰς τὰς Κοινότητας, εἰς ἰσότητας, καὶ νὰ ἀπαλλάξτε τὸ δημόσιον ἀπὸ πολυπλοκὸν τῆς εἰσπράξεως, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ προσηλώσῃ μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὰ ἔθνικα κτήματα, καὶ νὰ μὴν ἀποσπᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔσιωδες, ἀλλὰ κατὰ τῆς παρελθόντος χρόνου κατὰ δυστυχίαν πάντῃ πρημελημένον, ἀντικείμενον.

Αν ὅμως δὲν κατορθωθῇ ὁ περὶ ἐνοικιάσεως σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἐφοδιασθῇτε μὲ ὁδηγίας, κατὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν εἰσπραξίν.

Σὺν ἐπομένῳ ἀνωτέρῳ, ὅτι ὁ περὶ ἀποδεκατώσεως νόμος εἶναι ὑποχρεωτικὸς ἀδιαφόρως, ἀν οἱ ἐνοικιασῆαι ἢ τὸ Δημόσιον ἐνεργήσῃν τὴν εἰσπραξίν. Αἱ παρῶσαι ὁδηγίαι δὲν ἀποβλέπουν ἐπομένως ἄλλο, εἰμὴ τὴν ἐπιστάσιαν τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς.

Περὶ διορισμοῦ Ἐπιστατῶν.

Α'. Οἱ Ἐφοροὶ λαβόντες εἰς σκέψιν τὴν ἔκτασιν τῆς Ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐφορεύουν, θέλουν προβάλλει διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφόρου εἰς τὴν ἐπίκρισίν μας τὸν διορισμὸν ἐνὸς ἐπιστάτου εἰς πᾶσαν Κοινότητα, ἢ πλειοτέρων, ἂν ἀποδεχθῇ ἢ κατὰ τῆτο ἀνάγκη.

Β'. Οἱ διορισθησόμενοι ἐπιστάται θέλουν λαμβάνει μνησίων μισθὸν ἀπὸ 20-50 Δραχμῶν· αἱ περὶ τούτου συμφωνίαι μετὰ τῶν Β. Ἐφόρων θέλουν ὑποβληθῇ εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν Γεν. Ἐφόρων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ.

Γ'. Ἄν αἱ πρόσοδοι μιᾶς κοινότητος εἰσπραττόμεναι δι' ἐπιστάσιαν ἐνοικιασθῶσι κατόπιν, ὁ ἐνοικιαστὴς ἀναδέχεται εἰς βάρος τοῦ ὅλα τὰ γενόμενα ἔξοδα τῆς ἐπιστάσιος. Τῆτο θέλουν ἀναφέρει οἱ Ἐφοροὶ ῥητῶς εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια.

Δ'. Οἱ ἐπιστάται θέλουν ὀρκισθῇ ἐνώπιον τῶν Β. Ἐφόρων νὰ ὑπηρετήσωσι πιστῶς καὶ τιμίως, καὶ θέλουν ὑπογράψῃ τὸν ὅρκον τῶν.

Περὶ θερисμοῦ τῶν πρωϊμῶν καρπῶν.

Ε'. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ θερίσματος οἱ ἐπιστάται θέλουν γνωστοποιήσῃ διὰ κήρυκος εἰς τὰς γεωργίας, ὅτι ὀφείλουν νὰ κάμνουν τὰ δεμάτια ὅσον τὸ δυνατόν ὁμοία καὶ ἴσα κατὰ τὸ βάρος, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ γενῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου διαταττομένη δοκιμὴ, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ἀδικηθῇ ἢτε τὸ Δημόσιον ἢτε ὁ φορολογούμενος.

ΣΤ'. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε οἱ φορολογούμενοι νὰ θημωνιάζων τὰ δεμάτια ἐκάστου εἶδους καρπῶν χωριστά, καὶ πάλιν χωριστά τὰ ἰδιώκτητα ἀπὸ τὰ ἔθνικα.

Ζ'. Δὲν θέλουν ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς γεωργίας νὰ κοπανίσουν τὰ δεμάτιά των, ἢ νὰ συγκομίσουν εἰς τὰς ἀποθήκας των ὁποιοδήποτε εἶδους καρπῶν, πρὶν γενῇ ἢ ἀνωτέρῳ δοκιμῇ.

Η'. Οἱ Ἐφοροὶ θέλουν προειδοποιήσῃ τὰς γεωρ-

γίας περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλλει νὰ γενῇ ἡ δοκιμὴ τῶν δεματίων. Περὶ τῆς δοκιμῆς ταύτης καταρτίζεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τῆς λαβόντος εἰς τὴν πράξιν μέρος. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραπεμφθῇ ἐν καιρῷ μὲ τὰς λογαριασμοὺς τῶν Ἐφόρων πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως.

Περὶ συνάξεως τῶν ὀψίμων.

Θ'. Ἄν καὶ εἰς Κοινότητάς τινὰς ἐνεργηθῇ ἡ ἀνωτέρῳ εἰσπραξίς τῶν πρωϊμῶν καρπῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γενῇ δευτέρα δοκιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ὀψίμων, συμπεριλαμβανομένη καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τότε λαμβάνεται, ὡς ἐλάχιστος ὅρος, τὸ ἑλλεῖπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν ὑπολογισθείσης τιμῆς τῶν πρωϊμῶν εἰς συμπληρώσιν τοῦ ὀλικῆς ἐλαχίστου ὅρου τῆς Κοινότητος. Ἡ δευτέρα αὕτη δημοπρασία θέλει γενῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας ἀπαρallάκτως ὡς καὶ ἡ πρώτη· ἀν καὶ ἡ δημοπρασία αὕτη ἀποτύχῃ, τότε οἱ Ἐφοροὶ θέλουν διορίσει ἐκτιμητὰς διὰ νὰ ἐκτιμήσων τὰ ὀψιμα κατὰ τῆς διαλαμβανομένης εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου ὁρίσμευς. Εἰς ὅλας αὐτάς τὰς περιπτώσεις ὁ Ἐφορος ἀναδέχεται τὴν θῆσιν τοῦ ἐνοικιαστῆ· ἐπίσης θέλουν ἐκτιμηθῇ τὰ περιβόλια, οἱ πεπονῶνες καὶ τὰ δένδρα κατὰ τῆς ὁρίσμευς τοῦ Νόμου.

Αἱ ἀνωτέρῳ ἐκτιμήσεις γράφονται εἰς τετράδιον, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα πρέπει νὰ ᾖναι μετρημένα καὶ παρυπογεγραμμένα (paraphés) παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τῶν λαβόντων εἰς τὴν ἐκτίμησιν μέρος, καὶ αὐτὰ τὰ τετράδια πρέπει νὰ παραπεμφθῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ι'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ εἰσπραχθῶσιν οἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἀποδιδόμενοι φόροι, εἰς εἶδη, ἀλλὰ γενικῶς εἰς χρήματα.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως, θέλουν κρατεῖ οἱ Ἐφοροὶ πίνακας κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν καταγράφει τὸ χρεὸς ἐκάστου χωρίου. Ὅμοιους πίνακας θέλουν κρατεῖ καὶ οἱ Δημογεροντες τοῦ χωρίου, καὶ τῆς μὲν Δημογεροντίας θέλει εἶναι παρυπογεγραμμένοι (paraphés) παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου, τοῦ δὲ Β. Ἐφόρου παρὰ τῆς Δημογεροντίας. Οἱ ὡς ἀνωτέρῳ πίνακες εἶναι χωριστά διὰ τῆς πρωϊμῶν, χωριστά διὰ τοῦς ὀψίμων καρπῶν, καὶ χωριστά διὰ τὰ περιβόλια, δένδρα καὶ φυτικά εἶδη.

ΙΑ'. Εὐθὺς ἀφοῦ γενῇ ἡ δοκιμὴ τῶν δεματίων κατὰ τὸ ἄρθρον II' τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, θέλει ἐκκαθαρισθῇ τὸ εἰς εἶδη ὀλικὸν χρεὸς ἐκάστου φορολογουμένου, καὶ σημειωθῇ εἰς τοὺς πίνακας τῆς Ἐφορίας καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῆς Δημογεροντίας μὲ ψηφία καὶ ὄχι μὲ ὀρίθμους. Καὶ εἰς τὰς δύο πίνακας

ἀρμόδιος Ἐφορος σημειοῦσιν εἰς τὴν ὁμολογίαν τὴν μὴ ὑκρίσιν τῆς δημοπρασίας ἀπὸ μέρους τῆς Γραμματείας. τε αἱ κοινότητες ἐνοικιάσουν τὰς προσόδους των, δὲν απαιτεῖται ἐγγυητής.

Αἱ δοθησόμεναι τακτικαὶ ὁμολογίαι θέλουν παραγραφῇ κατόπιν κατὰ τὰς προθεσμίας εἰς τὰ Νομαρχικὰ ταμεῖα. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ πρὸς τῶν κοινότητων δύνανται νὰ σταλοῦν καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ τοῖς ἐπαρχίαις ταμεῖαι· ἀλλὰ περὶ τούτου πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ἐνοικιαστής τοῦλάχιστον τέσσαρας ἡμερῶν πρὸ τῆς προθεσμίας.

Ἀρθρ. 13.

Οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν, συμπράξει καὶ τῶν Ἐφόρων, νὰ προστηρίζουν τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὰ δίκαιά των, καὶ νὰ υποχρεώνουν τοὺς φορολογουμένους εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλομένων παρα τοῦ νόμου ὑποχρεώσεων· ὀφείλουν ὁμῶς νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ τοὺς φορολογουμένους ἐναντίον παρανόμων ἀπαιτήσεων ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν. Περὶ τούτων πάντων θέλομεν ἐκδώσει εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἐξ ὧν θέλομεν διατάξει νὰ δημοσιευθοῦν τὰ δεόντα.

Ἀρθρ. 14.

Ὅπου δὲν προσφερθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁ ἐλάχιστος ὅρος, γίνεται προσωρινῶς εἰσπραξίς διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἕως οὗ ἀποφασίσωμεν νὰ λάβωμεν συμφερότερα διὰ τὸ ταμεῖον μέτρα.

Ἀρθρ. 15.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Περὶ ἀποδεκατώσεως τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1834 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέν διάταγμα μας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Ἡ ἀποδεκατώσις τῶν προϊόντων τῆς γῆς θέλει γενῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ὡς ἐφεξῆς:

1. Δι' ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, δι' ὅσα ὁ παρὼν Νόμος δὲν διατάττει ἄλλως πως, θέλει ληφθῇ ἐγγειος φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος·

2. Οὔτε τὰ ἄχυρα, οὔτε

3. Τὸ πρινοκόκκι ὑπόκειται εἰς φορολογίαν·

4. Διὰ τὴν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν πευκῶν ἐξαγομένην ῥητίνην θέλει λαμβάνεσθαι ὁ ἐγγειος φόρος πρὸς 10 %· ἡ ἐξαγωγή αὐτῆς ὁμῶς ἀπὸ ἐθνικῶν πεύκας εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη·

5. Τὸ κατράμι ὑπόκειται εἰς τὸν ἐγγειον φόρον 10 %· ἔχουν δὲ οἱ κατραμουργοὶ τὴν ἄδειαν νὰ λαμβάνουν τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐθνικὰς ξηρὰς πεύκας δωρεάν, συμμορφούμενοι ὁμῶς μετὰς ἡδὴ ἐκδοθείσας, ἢ εἰς τὸ μέλλον ἐκδοθησόμενας ὁλονομικὰς διατάξεις·

6. Ὁ ἐγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον προσδιορίζεται 8 %.

7. Διὰ τοὺς κήπους θέλει πληρῶνεσθαι ἐγγειος φόρος

und dem K. Finanzcommissäre die Ratificationsverweigerung certificirt worden ist. Da wo die Gemeinden selbst als Zehentpächter auftreten, werden die Schuldscheine von ihren Stellvertretern unterzeichnet; es bedarf hiebei keines besonderen Garantien.

Die von den Pächtern nach der Versteigerungsgenehmigung ausgestellten Schuldscheine sind späterhin an den obenbemarkten Zahlungsterminen bei den Kreiskassen zu berichtigen, zur Erleichterung der Pächter, insbesondere der Gemeinden, kann die Einweisung derselben bei einer in der betreffenden Eparchie befindlichen Specialkassa geschehen, wovon der Pächter jedoch längstens 4 Wochen vor dem ersten Verfalltermin zu verständigen ist.

Art. 13.

Die Eparchen haben unter Mitwirkung der K. Finanzcommissarien die Pächter in ihren Rechten zu unterstützen, und die Abgabspflichtigen zur Leistung ihrer Verbindlichkeiten anzuhalten, dagegen aber auch die Abgabspflichtigen in ihren Rechten gegen ungesetzliche Anforderungen der Pächter zu schützen. Wir werden deshalb noch besondere Instructionen ertheilen, und daraus das Erforderliche bekannt machen lassen.

Art. 14.

In allen denjenigen Fällen, wo bei der Vesteigerung das festgesetzte Minimum nicht erreicht werden sollte, tritt momentan die Perception für Rechnung der Staatsregierung ein, bis Wir später andere dem Aerar zuträglichere Maassregeln anzuordnen Uns bewogen finden sollten.

Art. 15.

Das Staatssecretariat der Finanzen ist mit der Bekanntmachung und dem Vollzuge gegenwärtiger Verordnung beauftragt.

Nauplia den 24 März (5 April, 1834

IM NAMEN DES KOENIGS,

DIE REGENTSCHAFT.

GRAF V. ARMANSBERG PRDT. V. MAURER. V. HEIDECK.

Der Staatssecretär der Finanzen N. G. THEOCHARIS.

VERORDNUNG

Die Zehentabgabe für das Jahr 1834 betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir haben in Rücksicht auf Unsere Verordnung vom Heutigen, auf den Antrag Unseres Staatssecretariats der Finanzen, beschlossen und verordnen wie folgt:

Art. 1.

Die Zehentabgabe für das Jahr 1834 soll in folgendem Umfange und in folgender Grösse erhoben werden.

1) Für alle Producte der Erde, wegen welcher gegenwärtiges Gesetz nicht anders verfügt, wird eine Grundsteuer von zehn Procent des Bruttoertrages erhoben.

2) Das Stroh ist von jeder Grundabgabe frei,

3) Eben so das Product der Scharlacheiche,

4) Die von den Privatfichten gewonnene Resine unterliegt der zehentprocentigen Grundsteuer; die Gewinnung derselben aus Aerarialfichten ist jedoch auf das Strengste untersagt.

5) Das Pech unterliegt ebenfalls der Grundsteuer von 10 P. C. Die Benützung der dazu dienenden dürrer Fichten wird den Pechsiedern unentgeltlich überlassen, wenn sie dem Aerar gehören; sie haben sich jedoch hierüber nach den bereits erlassenen oder noch zu erlassenden Forstverordnungen zu richten.

6) Die Abgabe für den Wein wird auf 8 P. C. des Bruttoertrages angesetzt.

7) Von den Gärten sollen 8 Procente nach Schätzung ihres

Ὁ νῦν Νόμος ἔκαμε τὴν διαβολὴν ταύτην, χωρίζων τὰ περιπλέον τῷ ἀπλῷ φόρῳ ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ὀνομάσας τὸ δικαίωμα τὺτο Ἐπικαρπίας Φόρον. §. II'. Ἡ τῶν διαφιλονεικούντων κτημάτων ἀποδεκάτωσις ἔδιδεν ἀφορμὰς ἀκαταπαύσων ἀπαιτήσεων πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιασῶν καὶ ἀπὸ μέρους τῶν κρατούντων αὐτά. Εἶναι ἀνανιρρήτον, ὅτι τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τὸ ασφαλέστερον μέρος, ὅπου δύναται νὰ κατατεθῇ ὁ τῆς ἐπικαρπίας φόρος, ἕως ἢ ἀποφασισθῇ, ἂν τὸ διαφιλονεικούμενον μέρος ᾖ ἰσθμικὸν ἢ ἰδιόκτητον. Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ὁ φορολογῶν εἶναι ἐξασφαλισμένος ἀπέναντι τοῦ ἀντιποιμμένου τὸ κτῆμα, καὶ αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἀπέναντι τῷ πρώτῳ. Ἐλπίζομεν νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν κτημάτων τῶν, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἰσθμικῶν, ὅσα σφετερίζονται εἰσέτι ἰδιωτῶν, καὶ νὰ παύσουν ἐπομένως εἰς τὸ μέλλον αἱ τοιαύται εἴδους διενέξεις μεταξὺ ἐνοικιασῶν καὶ φορολογουμένων.

§. IΔ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν σαχυφόρων δημητριακῶν καρπῶν ἦτον ἀνέκαθεν τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ φορολογούντος καὶ φορολογουμένου. Ἡ εἰς τὰ ἀλώνια ἀποδεκάτωσις ἐξείδετε τὸν φορολογούντα εἰς μυρίας καταχρήσεις ἀπὸ μέρους τῷ φορολογουμένου. Ἡ εἰς τὰ δεμάτια ἀποδεκάτωσις ἐγένετο ὀχληρὰ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὸν φορολογούμενον 1.) διότι ὁ φορολογῶν διαλέγων τὰ βαρύτερα δεμάτια ἐλάμβανε τοιαυτοτρόπως πλείον τοῦ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ λάβῃ· καὶ 2.) διότι βιασμένος νὰ κοπανίσῃ πρῶτον τὰ ἰσθμικά καὶ ἔπειτα τὰ ἰδικά του δεμάτια, ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὰ γεννήματά τε, ἕως ἢ παρυσιασθῇ ὁ φορολογῶν. Ὁ προσδιορισμὸς τῷ ὀλίκῳ χρέει τῷ φορολογουμένῳ διὰ τῷ κοπανίσματός τινων δεματίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ὑπολογίσεως τῷ καθαρῷ προϊόντος ὅλων τῶν δεματίων εἶναι ὁ καταλληλότερος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐνιργήθη μὲν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἀλλ' οἱ φορολογούμενοι δὲν ἔλαβον ἐλάφρωσιν, διότι ὁ φορολογῶν διάλεγε τὰ βαρύτερα δεμάτια διὰ τὸ κοπάνισμα, καὶ ἐκ τούτου ὁ ὑπολογισμὸς τῷ καθαρῷ προϊόντος τῶν δεματίων ἦτο πᾶν ἄλλο παρὰ ὀρθός.

Ἄν ὁ φορολογούμενος ἐφέρετο μὲ ἐιλικρίνειαν, ἡ διάλυσις τῆς ὑποθέσεως τούτης ἦτον εὐκολος, διότι τότε ἤθελε προσδιορισθῇ νὰ ἐκλέγῃ καὶ ὁ φορολογῶν καὶ ὁ φορολογούμενος ἴσην ποσότητα δεματίων διὰ νὰ γίνηται ἡ δοκιμὴ τῷ κοπανίσματος· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ φορολογῶν ἤθελε ζημιωθῇ σημαντικῶς εἰς τὴν δοκιμὴν, διότι ὁ φορολογούμενος ἤθελεν ἔχει μικρότατα δεμάτια προετοιμασμένα διὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἐκλογῆς, ἐλήφθη εἰς τὸν νῦν Νόμον ἄλλο μέτρον θεμελιωμένον ἐπὶ ἀρχαῖς δικαιοσύνης: τούτοις μὴ προσβάλλον ὅτε τοῦ φορολογουμένου ὅτε τῷ φορολογούντος τὰ δίκαια. Ὁ φορολογούμενος ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ δίσῃ ὅλα τὰ δεμάτια ἐξίσου βαρῆα, δύναται ὁμως νὰ τὰ δίσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπῃ διαφορὰ σημαντικὴ. Ἄν λοιπὸν ὁ φορολογῶν διαλέξῃ δέκα καὶ ὁ φορολογούμενος ἀπορρίψῃ τὰ πέντε, τῶν πέντε με-

νόντων τὸ καθαρὸν προϊόν εἶναι ἀφεικτῶς ἢ ὀρθότερα ἀναλογία πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὀλίκου δι' ὅλα τὰ δεμάτια χρέους.

Ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀποδεκάτωσεως Νόμου.

8. Περὶ προσδιορισμῷ τῷ μέρει ὅρου τῶν τρεχουσῶν τιμῶν θέλετε λάβει ὅσον ἔπω ἰδικῶς διαταγὰς καὶ ὀδηγίας· ἐπιθυμῶμεν δὲ νὰ μᾶς ἀναφέρητε καὶ ὑμεῖς ἀνεὺ ἀναβολῆς τὴν περὶ τῷ τρόπῳ τῷ προσδιορισμῷ τούτῳ γνώμην σας.

9. Ἡ Κυβέρνησις ἄφησε καὶ ἐφίτος ἐλεύθερον πάσης φορολογίας ἡμῖς σρέμμα εἰς ἕκαστον φορολογούμενον διὰ τὰ πρὸς ἰδίαν τε χρῆσιν λαχανικά καὶ ὀπωρικά· ἀλλὰ διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων καταχρήσεις, ἐπροσδιώρισεν, ὥστε τὸ ἡμῖς σρέμμα νὰ μὴ μείνῃ ἀφορολόγητον, παρ' ὅτε εἶναι προσκολλημένον εἰς τὴν οἰκίαν τῷ φορολογουμένῳ. Ὅσα λοιπὸν ἀπέχοντα τῶν οἰκιῶν ἀπέφυγον ἄχρι τούδε τὴν φορολογίαν ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τῶν φορολογουμένων, θέλουν φορολογηθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀνεὺ τινὸς προφάσεως.

10. Τὸ ἄρθρον 5 διαλαμβάνει, ὅτι οἱ ἔχοντες ἔγγραφα συμφωνητικὰ ἐνοικιάσεως ἰσθμικῶν γαιῶν, ὀφείλουν νὰ φυλάξουν ἐκτός τῆς πληρωμῆς τῷ ἔγγειῳ φόρῳ, καὶ ὅσας ἄλλας ἀνέλαβον πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις. Ἡ τελευταία φράσις χρήζει διασαφήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνοικιασάς. Ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε γαίας πολυετῶς εἰς διαφόρους πολίτας, ἐπὶ ὑποσχέσει αὐτῶν νὰ φυτεύσιν δένδρα, ἢ νὰ σπείρουν ἔξωτικά φυτὰ, οἶον βαμβάκια τῆς Αἰγύπτου κ.τ.λ. καὶ νὰ πληρώσιν δι' αὐτὰ μόνον ἔγγειον φόρον· δι' ὅ,τι δὲ ἄλλο ἰσχωρικὸν φυτὸν ἢ θῆλον φυτεύσει, ἐκτός τῷ ἔγγειῳ φόρῳ, καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας. Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν προσόδων πρέπει λοιπὸν νὰ ζητῇ τὰ συμφωνητικὰ, τὰ ὅποια οἱ πολῖται ὅσοι ἔχουν μετὰ τῷ δημοσίῳ, διὰ νὰ μὴ ζητῶσι πλεότερον δικαίωμα ἀφ' ὅ,τι τοῖς ἀνήκει· ὅτε πάλιν ν' ἀπατώνται ὑπὸ τοῦς φορολογουμένους ἐνοικιασάς τῶν ἰσθμικῶν γαιῶν.

11. Ἡ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὴν Κρήταν γαιῶν ἀποδεκάτωσις ἔδωκε κατὰ τὰ παρελθόντα τρία ἔτη χώραν εἰς πολλὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐνοικιασῶν τῶν προσόδων διενέξεις. Ἡ Γραμματεία κρίνει ἰπάναγκες νὰ σᾶς ἀναπτύξῃ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὸ πῶς ἔχετε νὰ τὴν θεωρήσῃτε εἰς τὴν ἐφετινὴν τῶν προσόδων ἀποδεκάτωσιν.

Δυνάμει τῷ ΚΑ' ψηφίσματος τῷ Κυβερνήτῳ εἶχαν δοθῇ εἰς τὴν Κρήταν γραμμάτια παραχωρήσεως γαιῶν διὰ προσωρινὴν ἐπικαρπίαν. Μὴ δυναμένη ἡ ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ νὰ δίδῃ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν Διοικητὴν διαταγὴν, ἐπροσκάλεσεν αὐτὰς νὰ σχηματίσουν συντροφίας, ἐξ ὧν ἑκάστη νὰ σύγκηται ἀπὸ 5—35 οἰκογενείας. Λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἐσημείωνεν εἰς κατάλογον τὰ

τὸν νόμιμον ἐπικαρπωτὴν μὲ ἐμφυτευτικὰ ἐπικαρπία δι-
καιώματα, καὶ ὀνομάζονται ἐθνικοῦ ιδιόκτητα, πλη-
ρώνουν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ φόρον ἐπικαρπίας,
τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι ἴσον μὲ τὸν ἐγγεῖον φόρον.

Ἀρθρ. 10.

ὡς τοιαῦτα ἐθνικοῦ ιδιόκτητα κτήματα δὲν θεωροῦνται
εἰμὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶ-
νος, δυνάμει συμφωνητικοῦ μὲ τοὺς πρὶν ιδιόκτητας τῆς
γῆς, ἢ ἐν διαστήματι τοῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ τὴν ἀποπερά-
τωσιν του, μὲ ἐγγραφὸν αἰεὶ τῆς κατὰ καιρὸν Κυβερνή-
σεως ὅχι ὁμῶς καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατελήφθησαν καὶ ἐφυ-
τεύθησαν ἀναιρέτως ἀπὸ ιδιώτας. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα
κτήματα θέλει πληρωθῇ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου
φόρου καὶ ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 ἐπικαρπίας φόρος ἐπι-
φυλάττεται ὁμῶς ἡ πατρικὴ Ἡμῶν εὐμένεια νὰ διατάξῃ
ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον συγκαταβατικώτερα μέτρα.

Ἀρθρ. 11.

Διὰ τὰ καλλιεργημένα ἀπὸ ιδιώτας ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα,
μορέας καὶ ἄλλα ὁπωροφόρα δένδρα, αἵ τοῦτο δὲν γίνεται
δυνάμει συμφωνητικοῦ μὲ τὸ δημόσιον, πληρώνεται ὡς καὶ
ἄχρι τοῦδε τέσσαρα εἰς τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ ἕξ εἰς τὰ
δέκα μένουσιν εἰς τὸν καλλιεργῶντα αὐτὰ ιδιώτην ἐκ τού-
του ὁμῶς δὲν δίδεται εἰς τοὺς ιδιώτας καὶνὲν δικαίωμα
ἐπὶ τὰ ῥηθέντα δένδρα, περὶ τῶν ὁποίων μαλιστα ἐπιφυ-
λαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἀκολουθῶς τὰ περαιτέρω.

Ἀρθρ. 12.

Ὅσα διετάχμεν διὰ τοῦ ἁρθρ. 2 περὶ τοῦ τρόπου τῆς
πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων
τοῦ φορολογουμένου, ἐννοοῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ τοῦ τῆς
ἐπικαρπίας φόρου.

Ἀρθρ. 13.

Διὰ τὰ διαφιλονεικούμενα, τὰ ὁποῖα ἀντιποιοῦνται
ιδιωτῇ, θέλει πληρῶναι ὁ φορολογούμενος τὸν φόρον τῆς
ἐπικαρπίας, ὅστις μένει εἰς παρκαταθήκην εἰς τὸ ἐθνικὸν
Ταμεῖον, ἕως τοῦ ἐξετασθῶν ἀκριβῶς αἱ ἀντιποιήσεις καὶ
ἐξακριβωθῇ αἵ τὸ διαφιλονεικούμενον κτῆμα ἦναι ἐθνικὸν
ἢ ιδιόκτητον, καὶ τότε εἰς μὲν τὴν πρώτην περίσσειαν ἀπο-
δίδεται ὁ παρκατατεθείς φόρος εἰς τὸν ιδιώτην, εἰς δὲ
τὴν δευτέραν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἀρθρ. 14.

Ὅστις θερίσῃ, συγκομίσῃ, ἢ ἐναποταμιεύσῃ τὰ προϊόν-
τα του λαθραίως, καὶ ἀποφύγῃ κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἄλλον
τρόπον τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, πληρώνει φωραθεὶς τὸ
τριπλοῦν τοῦ διατεταγμένου φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἀρθρ. 15.

Ὅλοι οἱ ἄχροι τοῦδε νόμου, ὅλα τὰ διατάγματα, καὶ
ὅλαι αἱ ὑπουργικαὶ διατάξεις καὶ ὁδηγαὶ θεωροῦνται ὡς
ἄκυροι καθ' ὅσον ἀντιβιβίουσιν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόν-
τος νόμου. Αἱ συμφωνίαι ὁμῶς, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαλαμβάνον-
ται εἰς τὰ ἐγγραφα μεταξὺ δημοσίου καὶ ιδιωτῶν ἐνοι-
κιαστῆρια, μένουσιν εἰς πλήρη ἐνέργειαν.

Ἀρθρ. 16.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
πραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα
Νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, Εἶδεκ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ter dem Namen Staatscolonatgüter, bisher gewöhnlich Staats-
privatgüter genannt. Für die Nutzniessung werden sie neben der
Grundsteuer einen derselben gleichen Betrag als Pachtsteuer an
das Aerar entrichten.

Art. 10.

Als solche Staatsprivatgüter werden jedoch nur diejenigen be-
trachtet, welche vor dem Unabhängigkeitskampfe zu Folge der
Pachtcontracte mit dem Grundherrn, oder während und nach
dem Unabhängigkeitskampfe mit schriftlicher Erlaubniss der
Staatsregierung angebaut nicht aber diejenigen, welche willk-
ührlich von Privaten in Besitz genommen und angebaut wurden;
für diese wird zwar für das heurige Jahr die nach Art. doch vor
7 und 8. festgesetzte Pachtsteuer entrichtet, Wir behalten Uns je-
in der Zukunft in ihrer Rücksicht aus väterlicher Huld mildeere
Maassregeln anzuordnen.

Art. 11.

Für die von Privaten cultivirten Aerial - Maulbeer - Oliven -
und andere Fruchtbäume werden, wenn die Cultur nicht zu Fol-
ge von Staatspachtcontracten geschieht, wie bisher 40 p. C. des
Ertrages erhoben, die übrigen 60 p. C verbleiben dem cultivirenden
Privaten. Durch diese Verfügungen wird demselben kein Rechts-
titel auf diese Bäume eingeräumt; Wir behalten Uns deshalb
vielmehr die Anordnung weiterer Maassregeln vor.

Art. 12.

Was in dem Art. 2. über die Art der Entrichtung der Grund-
steuer und der Verpflichtung der Besteuerten verfügt worden ist,
gilt verhältnissmässig auch für die Pachtsteuer.

Art. 13.

In allen jenen Fällen, in welchen contentiöse Gründe von Pri-
vaten als Privateigenthum, von dem Aerar als Aerialgut, in
Anspruch genommen werden, hat die Pachtsteuer von den Steu-
erpflichtigen bezahlt zu werden, und in dem Staatsschatze als
Caution zu verbleiben, bis die Verhältnisse des contentiösen
Grundes genau untersucht, und ermittelt wird, ob selber Privat
oder Staatseigenthum ist. Im ersten Falle wird dann dem Pri-
vaten, im letzteren dem Pächter die deponirte Pachtsteuer zu-
rückerstattet.

Art. 14.

Wenn der Steuerpflichtige heimlicher Weise seine Producte
erndtet, einsammelt oder einscheuert, und auf diese oder ande-
re Weise der Entrichtung der Abgabe sich entzieht, so wird er
zur Entrichtung der dreifachen Steuer verpflichtet, diese wird
dem zuständigen Pächter überlassen.

Art. 15.

Alle bisherigen Gesetze, Verordnungen, Ministerialverfügungen
und Instructionen, sind, in so weit sie den Bestimmungen des
gegenwärtigen Gesetzes entgegen stehen, als aufgehoben zu be-
trachten. Die Verfügungen welche in schriftlichen Pachtcon-
tracten zwischen der Regierung und Privaten auf rechtsgültige
Weise festgesetzt sind, verbleiben jedoch in voller Kraft.

Art. 16.

Das Staatssecretariat der Einnahmen ist mit dem Vollzuge und
der Bekanntmachung gegenwärtiger Verordnung beauftragt.

Nauplia den 24 März (5 April) 1834.

IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSPERG PRDT., V. MAURER. V. HEIDECK.

Der Staatssecretär der Finanzen N. G. THEOCHARIS

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Λακωνίας.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Λακωνίας εἰς Σπάρτην.
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Σπάρτης εἰς Γύθειον.
παρά τοῦ „ „ Ἐπιδάυρου Λιμηρᾶς εἰς Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Μεσσηνίας.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Μεσσηνίας εἰς Περρᾶσίαν (Φαράρι).
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Ὀλυμπίας εἰς Ἀγουλινίτσαν.
παρά τοῦ „ „ Τριφυλίας εἰς Κηπαρισσίαν.
παρά τοῦ „ „ Μεθώνης εἰς Μεθώνην καὶ εἰς Κορβόνην.
παρά τοῦ „ „ Μεσσηνίας εἰς Ἀνδρούσαν.
παρά τοῦ „ „ Καλαμῶν εἰς Καλάμας.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Λεβαδείαν.
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Λεβαδείας εἰς Ἀράχοβαν.
παρά τοῦ „ „ Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας.
παρά τοῦ „ „ Μεγάρων εἰς Μέγαρα καὶ Αἰγίναν.
παρά τοῦ „ „ Θηβῶν εἰς Θήβας.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Λαμίαν.
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Παρνασίδος εἰς Ἀμφισσαν.
παρά τοῦ „ „ Φθιώτιδος εἰς Νέας Πάτρας.
παρά τοῦ „ „ Δωρίδος εἰς Λοιδωρίκι.
παρά τοῦ „ „ Λοκρίδος εἰς Ταλάντι.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας εἰς Δραγαμίον.
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Ἀκαρνανίας εἰς Βόνιτσαν.
παρά τοῦ „ „ Μεσολογγίου εἰς Μεσολόγγιον.
παρά τοῦ „ „ Ναυπακτίας εἰς Ναύπακτον.
παρά τοῦ „ „ Ἀγρινίας εἰς Ἀγρίνιον.
παρά τοῦ „ „ Καλλιδρόμης εἰς Καλλιδρόμην.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ
Εὐβοίας.

Παρά τοῦ Γ. Ἐφόρου Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα.
παρά τοῦ Β. Ἐφόρου Χαλκίδος εἰς Λίμνας.
παρά τοῦ „ „ τῶν Βορείων Σποράδων εἰς Σκόπελον.
παρά τοῦ „ „ Καρυστίας εἰς Κάρυστον.

Εἰς τὰς νήσους τῆς Αἰγαίης Πελάγους θέλει γενῆ ἡ δημοπρασία εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας.

4. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας θέλτε σημαίοντες ἀκριβῶς τὰ σύνορα τῆς ἐνοικιαζομένης μέρους, διὰ νὰ μὴ δίδονται αἱ συνήθεις ἀφορμαὶ συγκρίσεων μεταξὺ τῶν ἐνοικιασῶν. Εἰς περιπτώσεις καθ' αὖς τὸ δημοπρατούμενον μέρος εἶναι εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ δύο ἐπαρχιῶν, ὀφείλτε νὰ συνεννοήσθε ἀμοιβαίως οἱ ἀρμόδιοι Ἐφοροὶ, διὰ νὰ μὴ δημοπρατῇται δις τὸ αὐτὸ, ὡς πολλάκις γίνετο.

5. Μ' ὅλον ὅτι τὸ Ἄρθρον 8 τῆς Διατάγματος δὲν δίδει ἰσχὺν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἰ μὴ μετὰ 30 ἡμέρας, ἂν δὲν ἐκδοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποφασίμας περὶ ἐγκρίσεως, τροπολογήσεως ἢ ἀκυρώσεως τῆς γενομένης προσφορᾶς, ἐπιθυμῶμεν ὁμῶς νὰ δίσσητε ἡμᾶς ὅσον τάχιστα εἰς τὰς ἐκφασίζωμεν τὰ δέοντα, ἐπομένως θέλτε διενεῦναι εἰς τὴν Γραμματείαν μὲ πάντα ταχυδρόμον τὰ πρακτικὰ τῶν γενομένων ἐν τῷ μεταξὺ ἐνοικιάσεων. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὀφείλτε νὰ ἐπισήσητε εἰς

ἄκρον τὴν προσοχὴν σας, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς βαρυτάτην εὐθύνην, ἂν ἐκ προμελήτης ἢ ἐξ ἀμελείας σας ἀναβληθῇ ἡ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν Γ. Ἐφόρων παραπομπὴ τῶν πρακτικῶν. Αἱ προσωριναὶ χρεωσικαὶ Ὁμολογίαι, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 12 Ἄρθρον τῆς Διατάγματος, θέλουν γίνεσθαι εἰς ἀπλὴν χαρτί· ἐγκριθείσης τῆς δημοπρασίας, θέλουν λαμβάνεσθαι παρ' ὑμῶν τακτικαὶ ἐκ τῶν τριπλοτύπων ἐκκοπτόμεναι Ὁμολογίαι κατὰ τὰς ὁδηγίας μας.

Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεία παραπομπῆς τῶν μενεσῶν εἰς τὰ ἀρχεῖά σας ἀντιτύπων τῶν Ὁμολογιῶν θέλουν ἐκδοθῇ κατόπιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

6. Τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐκ τῶν κυκελίων δεκάτων θέλτε ἐνεργῆσαι ὁλικῶς δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν, ἐπίσης καὶ τῶν βαλανιδίων καὶ κικιδίων. Ἐννοεῖται ὁμῶς πάντοτε χωρὶς τὰ δέκατα καὶ χωρὶς τὰ προϊόντα τῶν ἱερικῶν δένδρων. Ὅσον δὲ διὰ τὰς σαφίδας καὶ διὰ τὰς ἐλαίας θέλωμεν ἐκδῶσαι ἐν κειρῷ τὰς διαταγὰς μας. Ἐν τοῦτοις προσκαλεῖσθε

νά μᾶς φανερώσῃτε ὅσον τόχιον· 1) τὴν κατάστα-
σιν τῆς σαφιδοφυτείας καὶ ἐλαιοφυτείας εἰς τὴν ὑπὸ
τὴν ἐφορίαν σας ἐπαρχίαν. 2) Τὸ ἀπὸ τὰς ἰδιοκ-
τήτης· 3) τὸ ἀπὸ τὰς ἰθνικᾶς ἢ συλλογικᾶς· 4) τὸ
ἀπὸ τὰς ἰθνικοῖδιοκτητῆς σαφιδαμπέλαις ἢ ἐλαίας ἐλ-
πιζόμενον ἐφέτος ἰθνικὸν εἰσόδημα.

7. Ὡς πρὸς τὰς δημοπρασίας ἐν γένει παραγγίλ-
λεσθε νὰ μὴ δέχησθε ὡς ἐνοικιασᾶς, ἤτε ὡς ἐγγυη-
τάς, ὅσους χρεώσῃν εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ περυσινᾶς
ἐνοικιάσεις ἢ ἀγοράς, ἂν δὲν ἔλαβον παράτασιν τῆς
προδεσμίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας.

Ἀναπτύξεις τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου.

§. II. Ἡ πρωτίστη ἀρχὴ ἐνὸς καλῶ φορολογικῷ συ-
στήματος εἶναι ἡ ἰσότης τῷ φόρῳ. Ὁ φορολογούμενος
δὲν παραπονεῖται τόσον διὰ τὴν βαρύτητα τῷ φό-
ρῳ, ὅσον διὰ τὸ ὅτι δὲν συμμερίζονται αὐτὴν ὅλοι
ἱεῖ ἴσῳ. Τὸ μίγα βάρος τῆς ἀποδεκατώσεως ἦτον ἡ
ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων νὰ μετακομίσῃν τὰ
δέκατά των εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν φορολογούντων.
Δικαίως παρεπονῆντο οἱ κάτοικοι τῶν ἀποκέντρων
μερῶν τῆς ἐπαρχίας, ὅτι, ἐνῶ οἱ περὶ τὴν πρω-
τεύσαν ἢ περὶ τὰς μεγάλας κωμοπόλεις φορολογύ-
μενοι εὐκολώτερον καὶ εἰς ἐπωφελεσέρας τιμὰς πω-
λῶσι τὰ προϊόντα των, ἀποποιῶνται νὰ μετακομί-
σῃν τὰ δέκατά των, ὅπου διατάσσονται παρεξηγῶν-
τες τὸ Δ' Ἀρθρον τῷ περὶ ἀποδεκατώσεως Ψηφί-
σματος.

Τὸ ἐσιώδες τῆτο ἀντικείμενον τῆς ἀποδεκατώσεως
διασαφηνίσθη ἀρκετὰ διὰ τῷ 3' Ἀρθρῳ τῷ Νόμῳ.

§. Θ. Ἡ ἀποδεκατώσις τῶν ἐλαιοδένδρων ἀλλῶ
μὲν ἐγίνετο εἰς ἐλαίας, ἀλλῶ εἰς ἐλαιον· ἡ τῶν μω-
ρίων ἀλλῶ εἰς κουκούλι, καὶ ἀλλῶ εἰς μετὰξι. Ἡ
ἀνομοιότης αὕτη ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς
δικαιοσύνης ἐπαυσε, καὶ σύστημα ὁμοιόμορφον εἰ-
σῆχθη.

§. I. Ἡ ὑπόθεσις τῶν ἰθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέ-
λων, σταφιδῶνων, μωρίων καὶ ἐλαιοδένδρων ἦτο
πολλὰ περιπεπλεγμένη κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη,
διότι ὁ νόμος δὲν ἐξεφράζετο σαφῶς περὶ αὐτῶν.
Ἄλλοι τῶν ἐμφυτευτῶν ἐπλήρῳσαν Νόβελον (μ' ὅ-
λον ὅτι αὐτὰ ἦσαν κατηργημένα) καὶ ἀπλὴν δέκα-
τον. Ὡς πρὸς ἄλλους τὸ Νόβελον δὲν ἐγίνετο δεκτόν,
ἀλλ' ἀπαιτεῖτο διπλὴν δέκατον. Ἄλλοτε πάλιν πα-
ρεξηγεῖτο ἡ λέξις Ἐθνικοῖδιόκτητον, καὶ ἐφαρ-
μόζετο καὶ εἰς τὴς ἐμφυτεύσαντας ἐπὶ ἰθνικῆς γῆς ἄ-
νευ ἀδείας τῷ Δημοσίῳ. Τὰ Νόβελα δὲν ἦσαν παρα-
ἐγκτητικά δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐλάμβανεν ὁ ἰδιο-
κτήτης τῆς γῆς. Ἀλλ', ἐπειδὴ αὐτὰ ἐπληρῶνοντο ἐ-
πὶ τῇ βάσει ἀδείας ἐμφυτεύσεως, τὴν ὁποίαν ἔδιδεν
ὁ ἰδιοκτήτης εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν· καὶ ἐπειδὴ τῶν
ἰδιοκτητῶν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἀμελῆτεροι περὶ τὰ συμ-
φέροντά των, ἄλλοι συγκαταβατικώτεροι εἰς τὰς ἀ-
παιτήσεις των διὰ νὰ ἐλκύσῃν εἰς τὰ ὑποστατικά των
ἐμφυτευτάς, τὰ Νόβελα δὲν ἠδύναντο νὰ ᾔναι πα-

ρὰ πολυειδῆ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκλήρονό-
μησε χιλιάδας Τυρκῶν ἰδιοκτητῶν. Ἄν περιδέ-
χτο τὰς περὶ ἐμφυτεύσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας
ἕκαστος αὐτῶν εἶχε μὲ τὴς ἐμφυτευτάς τε, ἤθελε πα-
ταστήσει ἡ φορολογία μυριόμορφος καὶ ἀδύνατος.
Τοῦτο ἐννόησαν καλῶς αἱ παρελθούσαι καὶ προπα-
ρελθούσαι ἀνώταται Ἀρχαὶ τῷ Κράτει, καὶ παρεδέ-
χθησαν ὁμοιόμορφον ἐγκτητικὸν δικαίωμα (τὸ λε-
γόμενον Διπλοδέκατον). Τὸ σύστημα τῆτο διετηρή-
θη καὶ εἰς τὸν σημερινὸν Νόμον ἀπαράλλάκτως·
διασαφηνίσθησαν ὁμῶς τὰ ὅσα ἀφορῶσι τὴς ἐμφυ-
τεύσαντας ἐπὶ ἰθνικῆς γῆς, ἄνευ ἀδείας τῷ ἰδιοκτη-
τῇ (τετέτι τῷ Δημοσίῳ). Ἀκριβῶς θεωρουμένη τῷ
πράγματι, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λά-
βῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς τὰς τοιαύτας γαίας, ἀλλὰ
δὲν θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῷ τοιούτῳ δικαίωματος.
Ἡ Α. Μ. παραβλήπυσσα πολλὰ διὰ τὴν ὀνυμαλίαν
τῶν παρελθουσῶν περιστάσεων, ἐπιφυλάττεται νὰ
μετριάσῃ διὰ τὸ μέλλον τὸ ὅχρι τῆδε κανονισμέ-
νον διὰ τὰς τοιαύτας γαίας δικαίωμα. Ἀλλ' ἡ εὐ-
μείνεια αὕτη δὲν θέλει ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἐκείνας, ὅ-
σοι καὶ μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Μ. ἐξώκειλαν εἰς
καταχρήσεις, διαδέτοντες αὐθαίρετως τὴν ἰθνικὴν
γῆν ἄνευ ἀδείας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

§. ΙΑ'. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τρεχούσης τιμῆς διὸ
τὰ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενα δέκατα ἐκρέματο ὅχρι
τῆδε ἀπὸ τὴν θίλῃσιν τῶν Δημογερόντων, αἱ ὁ-
ποιοὶ κτηματῖαι ὄντες καὶ ἐνεχόμενοι ἐπομένως εἰς
τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων δὲν ἦσαν βίβαιοι οἱ κα-
ταλληλότεροι διὰ τὸν προσδιορισμὸν. Ἐκ τούτου
ἐπήγασαν μεγάλα καὶ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοι-
κιασῶν. Ἡ διόρθωσις τῷ πράγματι εἶναι τόσον
μᾶλλον ἀναγκαία, καθόσον τὸ σύστημα τῆς εἰς χρή-
ματα ἀποδόσεως τῶν φόρων εἰσῆχθη διὰ πολλὰ
προϊόντα, τὰ ὅποια ἐφορολογεῖντο ὅχρι τῆδε εἰς
εἶδη.

§. ΙΒ'. Αἱ ὅχρι τῆδε εἰς χρῆσιν λέξεις: Τριπλο-
δέκατον καὶ Διπλοδέκατον ἐπαυσαν εἰς τὸν νέον
Νόμον.

α. Διότι δὲν ἐξέφραζον τὰ πράγματα καλῶς·
Τὸ τριπλοδέκατον σημαίνει 3 δέκατα ἐνῶ δὲν ἦ-
τον εἰμὴ 2 1/2 δέκατα. Τὸ διπλοδέκατον ἐκλαμβάνο-
μενον ποτὶ ἀντὶ τῷ τριπλοδεκάτῳ, ποτὶ δὲ
ἀντὶ τῷ διπλοδεκάτῳ, δὲν ἦτοι ἐνίοτε εἰμὴ 10 0/0 π.χ.
εἰς τὴν ἀποδεκατώσιν τῷ οἶνῳ.

β. Διότι τὰ 15 0/0 δὲν εἶναι ἐγγυῖος φόρος, ἀλ-
λὰ δικαίωμα, τὸ ὅποιον λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις
διὰ τὴν ἐπικαρπία τῶν δημοσίων γαιῶν, ἐπιτρί-
πυστα σιωπηλῶς εἰς ἕκαστον τὴν κατ' ἔτος καλλιέρ-
γειάν των. Αἱ ἰθνικαὶ γαῖαι ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐγ-
γειον φόρον ἐπίσης, καθὼς καὶ αἱ ἰδιόκτητοι, διό-
τι τὰ βάρη τῆς πολιτείας δὲν τὰ φέρουν οἱ ἄνθρω-
ποι, ἀλλ' αἱ γαῖαι καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν. Κατὰ
τὴν σὺνταξιν ὁμῶς τῶν προτέρων περὶ ἀποδεκα-
τώσεως νόμων ἐφαίνεται, ὅτι αἱ ἰθνικαὶ γαῖαι ἐπλή-
ρωνον ἐγγειον φόρον τριπλὴν, ἐνῶ ἡ φορολογία
πρέπει νὰ ᾔναι ἴση καὶ ὁμοιόμορφη.

Ἄρθρ. 6.

Ἀπὸ τὴν κατὰ κοινότητος δημοπρασίαν ἐξαιρουμένη οἱ διὰ τὰ ὄρυζα τῆς Λειβαδίας, τὰ λευόνια τοῦ Πόρου, τὰ ἐλαιόδενδρα, τὰ βαλανοκίκιδα, τὰ κουκούλια, καὶ τὰς σταφίδας φόροι. Ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν θέλει γένει κατόπιν κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένης διατάξεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων παρουσία καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν τῶν Ἐπαρχῶν, ἢ Διευθυντῶν τῶν Νομῶν.

Ὅτε εἰς τὰς διὰ τοῦ 4 ἁρθροῦ προβλεπομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ γενῇ δημοπρασία συγχρόνως εἰς δύο μέρη τῆς ἐπαρχίας, ἀναπληροῖ εἰς μίαν τῶν δύο δημοπρασιῶν ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης τὸν τόπον τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ Διευθυντοῦ ἐπὶ προσκλήσει αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ αὐτὴ ἀντικατάστασις γίνεται καὶ ὁσάκις ὁ Ἐπαρχος ἢ ὁ Διευθυντής ἐμποδίζεται τοῦ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἰσχύει τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπεραίωσίν της, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐκδοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνουσα, τροπολογοῦσα, ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν γενομένην προσφοράν.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλεονέτερος ἀντιπροσώπους· ἐπομένως πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτάς τοῦλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρας ἄρχητερα ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας τῶν χωρίων τῶν. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἁρθρ. 10 προβλεπομένη περίπτωση.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαράιτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν τὰς κοινότητας νὰ στείλουν ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἢ νὰ φανερώσουν ἐγγράφως τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποστολῆς. Ἄν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, σημειοῦται αὐτὸ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ ἢ Ἐπαρχοῦ.

Ἄρθρ. 11.

Ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἐνοικιασταί, εἰμὴ ὅσοι εἶναι ἐγνωσμένοι ὡς ἀξιόχρεοι, ἢ δύνανται νὰ παρουσιάσῃν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ ἐνοίκια θέλουν πληρωθῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου, τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου καὶ τὴν 20 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐκαστος ἐνοικιστὴς ὀφείλει εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν νὰ δώσῃ προσωρινὴν ὁμολογίαν δι' ὅλον τοῦ τοῦ χρέος, ὑπογεγραμμένην καὶ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ. Αἱ προσωριναὶ αὗται ὁμολογίαι συναποστέλλονται ὁμοῦ μὲ τὰ πρακτικὰ, καὶ σημειοῦνται ἐν αὐταῖς τὰ δέοντα· ἐγκριθείσης τῆς δημοπρασίας, δίδει ὁ ἐνοικιαστὴς τακτικὰς καὶ ἰδιαιτέρας δι' ἐκάστην δόσιν ὁμολογίας ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του. Διδομένων εἰς τοὺς Ἐφόρους τῶν ὁμολογιῶν τούτων, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ προσωρινὴ ὁμολογία του· μὴ ἐγκριθείσης δὲ τῆς δημοπρασίας, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ προσωρινὴ ὁμολογία του ἐπὶ ἀποδείξει τῆς ἐπιστροφῆς· ὁ δὲ ἀρμόδιος Διευθυντὴς ἢ Ἐπαρχος καὶ

Art. 6.

Von dieser gemeindeweis vorzunehmenden Versteigerung ist der Zehent des Reises in der Eparchie Livadia, der Citronenbäume von Poros, der Olivenbäume, der Galläpfel, der Cocons, und der Corinthen ausgenommen. Die Verpachtung derselben wird später erfolgen, worüber die nöthigen Ministerialverfügungen rechtzeitig bekannt gemacht werden sollen.

Art. 7.

Die Versteigerungen werden von den königlichen Finanzcommissarien im Beisein und unter Controlle der betreffenden Eparchen oder Kreisdirectoren vorgenommen.

Wenn in den durch art 4 vorgesehenen Fällen die Zehentverpachtung in 2 verschiedenen Orten einer Eparchie gleichzeitig vorgenommen werden muss, so soll an einem dieser Orte statt des Eparchen oder Kreisdirectors auf dessen Requisition der betreffende Friedensrichter dem Versteigerungsacte beiwohnen. Gleiche Stellvertretung findet statt, wenn ein Eparch oder Kreisdirector aus andern Ursachen legal verhindert ist, der Zehentversteigerung bei zu wohnen.

Art. 8.

Jede Versteigerung tritt 30 Tage nach deren Vornahme in definitive Kraft, wenn nicht früher eine genehmigende modification, oder zuruckweisende Entschliessung des Finanzministeriums erfolgt.

Art. 9.

Die Gemeinden haben einen, oder mehrere Stellvertreter zu den Versteigerungen der Zehenten ihrer Fluren abzuschicken, wesshalb denselben der Ort und der Tag, an welchem die Versteigerung statt finden soll, wenigstens 8 Tage vorher bekannt gemacht werden soll; die Versteigerungsprotocolle sind bei Vermeidung der Nichtigkeit der Verhandlung diesen Stellvertretern zur Unterschrift vorzulegen, in sofern nicht der im Art. 10 vorgesehene Fall eintreten sollte.

Art. 10.

Die Generalkreiscommissäre und resp. Eparchen werden es sich vorzüglich angelegen sein lassen, die Gemeinden ohne Verzögerung zur Absendung ihrer Stellvertreter und zur schriftlichen Mittheilung ihrer Aeusserung hierüber aufzufordern. Sollte eine Gemeinde am festgesetzten Tage ihre Stellvertreter nicht abgeordnet haben, so hat der Kreisdirector und resp. Eparch dieses in dem Versteigerungsprotokolle anzumerken.

Art. 11.

Ausser den Stellvertretern der Gemeinden, dürfen nur solche Individuen als Pächter angenommen werden, deren Zahlungsfähigkeit notorisch ist, oder welche einen zahlungsfähigen solidarisch sich verpflichtenden Bürgen stellen.

Art. 12.

Die Pachtschillinge sind in drei gleichen Raten und zwar am ersten der Monate October und November und am 20ten des Monats December 1834 zu entrichten. Jeder Pächter hat unmittelbar nach der Versteigerung einen provisorischen Schuldschein für den ganzen Betrag des Pachtschillings auszufertigen und von seinen Garanten mit unterzeichnen zu lassen. Die provisorischen Schuldscheine, sind sogleich den Verpachtungsprotocollen anzufügen, und es ist hierin deshalb das Geeignete zu bemerken. Nach Genehmigung der Versteigerung, hat der Pächter abgesonderte Schuldscheine für jede Rate auszufertigen, von seinem Garanten unterzeichnen zu lassen, und dem Finanzcommissäre gegen Rückgabe seines provisorischen Schuldscheines zuzustellen; wird der Versteigerung die Genehmigung versagt, so erhält der Pächter den provisorischen Schuldschein gegen Recognition zurück, nachdem auf demselben durch den betreffenden Eparchen

ὑπογράφει ὁ φορολογούμενος εἰς τὴν ἐπισημειωμένην Ἑπογραφὴν τῆς φορολογουμένης στήλης.

ΙΒ'. Διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς φορολογίας καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐλέγχου, οἱ Β. Ἐφοροὶ δὲν θέλουν σημειοὶ εἰς τὰς στήλας ἄλλο μέτρον παρὰ ὀκάδας, καὶ ὄχι κοιλὰ, μετρητικά, πινάκια καὶ ἄλλα ζύγια. Εἰς τὸτο πρέπει νὰ προσέξῃτε πολὺ, διότι ἡ παράβασις θέλει θεωρηθῇ ὡς σημεῖον ἀμελείας, ἢ ἀδρανείας, ἢ παρακοῆς τῶν διαταγῶν μας.

ΙΓ'. Εὐθὺς ἀφ' ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τῶν ἀπὸ Ἀπριλίου Ὁδηγιῶν μας δημοσιευθῇ παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἐπόρχου ἡ τιμὴ, καθ' ἣν πρέπει νὰ πληρωθῇ τὰ πρῶτα γεννήματα παρὰ τῶν φορολογουμένων, ὁ Β. Ἐφορος κατασρῶνει τὸν λογαριασμὸν ἐκάστη χωρὶς, λαμβάνων τὰς σημειώσεις ἀπὸ τῆς ὡς ἀνωτέρω πίνακος, καὶ διευθύνει αὐτὸν διὰ τῆς Γ. Ἐφόρου πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Νομῆς διὰ νὰ γενῇ ἡ φροντίς τῆς εἰσπράξεως.

Ὁ ἐπιφορτισθόσμενος παρὰ τῆς Ταμεῖου τῆς Νομῆς τὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων, λαμβάνει τὸν λογαριασμὸν, καὶ εἰσπράττων τὰ χρήματα σημειοὶ καὶ εἰς τὴν πίνακα τῆς Δημογεροντίας τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ στήλῃ.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω σύστημα θέλει ληφθῇ καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάσρῳσιν τῆς λογαριασμῆς διὰ τὰ ὄψιμα, διὰ τὸν οἶνον, διὰ τῆς πεπονῶνας, διὰ τὰ περιβόλια, δένδρα, καὶ λοιπὰ φυτικὰ εἶδη.

Διὰ τὴν ἀνακρίσιν τῶν φορολογουμένων, διὰ τὸ εὐτακτοῦ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς εἰσπράξεως θέλετε εἰδοποιήσῃ τῆς φορολογουμένης, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς χρεὺς τῶν δι' ὅλα τὰ εἶδη ἐν γενεῇ θέλει γενῇ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου μέχρι 20 Δεκεμβρίου τῆς τρέχοντος ἔτους. Περὶ τῆς τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων θέλουν ἐκδοθῇ κατόπι διαταγῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖτε, ὅτι οἱ Β. Ἐφοροὶ δὲν ἔχουν νὰ εἰσπράττων χρήματα, ἀλλὰ μόνον νὰ προετοιμάζων τὰς διὰ τὴν εἰσπραξίν ἐργασίας: τετίσι νὰ σημειῇ τὸ χρεὺς ἐκάστη φορολογουμένη εἰς τὴν πίνακα καὶ νὰ κατασρῶνεν ἐν καιρῷ τοὺς λογαριασμούς.

Ὅσον δὲ διὰ τῆς μισθῆς τῶν Ἐπισιτῶν θέλετε διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς Γ. Ἐφόρου τὸν λογαριασμὸν αὐτῶν, διὰ νὰ διατάττωμεν τὴν πληρωμὴν. Ἐννοεῖται, ὅτι θέλετε τῆς παύσει εὐθὺς μετὰ τὸ θέρημα τῶν πρῶτων, καὶ θέλετε τῆς διορίσει πάλιν, ὅτε φθάσει ὁ καιρὸς τῆς συνάξεως τῶν ὀψίμων καὶ τῆς οἴνου. Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἐκτιμητῶν θέλετε μᾶς ὑποβάλλει ἐν καιρῷ λεπτομερῆ ὑπολογισμὸν, διὰ νὰ διατάξωμεν νὰ σᾶς δοθῇ ἡ ἀναγκαία πίσωσις.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

8 % κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰσοδήματος, ἐξαίρουμένων τῶν δένδρων, διὰ τὰ ὅποια θέλει πληρῶνεσθαι ὁ ἔγγειος φόρος τῶν 10 %.

Εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἀφίεται ἀφορολόγητον ἡμισυ στρέμμα διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά ἂν ᾖται πρὸς ἰδίαν τοῦ χρήσιν καὶ ὄχι πρὸς πώλησιν. Τοῦ ἡμισυ τοῦτο στρέμμα πρέπει νὰ παράκειται (νὰ ᾖται κολλημένον) εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ.

8. Διὰ τοὺς πεπονῶνας (μποστάνια) πληρῶνεται ἔγγειος φόρος 10 % ἐπὶ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος κατὰ τὴν γενησομένην ἐκτίμησιν.

Ἀρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον· ἂν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιόδένδρων ᾖται προσδιωρισμένοι διὰ φαγῆ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ βαλανοκίικα καὶ διὰ τὰς σαρφίδας ἀποδίδεται εἰς εἶδη.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδεται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἣτις πρέπει νὰ γενῇ πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπώρων. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποδίδῃ τὸν φόρον εἰς εἶδη.

Τὰ κουκούλια δεκατίζονται εἰς τοὺς μαγγάνους, καὶ ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς κουκούλια.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον ἀποδίδεται εἰς χρήματα· ἐπομένως ἐκτιμᾶται τὸ εἰς οἶνον εἰσόδημα τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ ἀποδίδεται ὁ φόρος κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει πωλεῖσθαι ὁ ἐφετεινὸς οἶνος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ περιμείνῃ τὸν τρύγον, νὰ μετρήσῃ τὸν μούστον εἰς τὰ ληνοστάσια, καὶ νὰ λάβῃ τὰ 8 %. Εἰς τοιαυτὴν περίστασιν λαμβάνει καὶ διὰ τὰ σταφύλια ἓν λεπτὸν τὴν ὁκάν, ἂν πωλῶνται νωπά.

Ἡ ποσότης τῶν ὀσπρίων, καθὼς καὶ τοῦ ὀρυζίου, σησαμίου κτλ., τοῦ καπνοῦ, τοῦ βαμβακίου, ἐκτιμᾶται εἰς τοὺς ἀγρούς ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀνθίσματος, καὶ ὁ ἔγγειος δι' αὐτὰ φόρος πληρῶνεται εἰς χρήματα, κατὰ τὰς τιμὰς, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἓνα μῆνα μετὰ τὴν συγκομιδὴν των. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ, ὁ τελευταῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὸν φόρον εἰς εἶδη· ἀλλὰ τότε τὰ ἀνωτέρω προϊόντα ζυγίζονται καὶ ἀποδεκατίζονται. Ἡ ἀποδεκάτωσις δὲ τοῦ ὀρυζίου καὶ τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἀκαθάριστον προϊόν.

Τὸ καλαμβόκι καὶ ὁ ἀραβόσιτος μετροῦνται καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς ἀκαθαρσμένον καρπὸν· ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ, ἂν προκρίνῃ, τὸν φόρον εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἶδη κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον. Ἡ εἰς χρήματα ἀπόδοσις τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς τοιαυτὴν περίπτωσιν εἰμὴ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον.

Τὰ λοιπὰ γεννήματα ἀποδεκατίζονται εἰς καθαρισμένον καρπὸν. Ἐπὶ τούτῳ διαλέγει ὁ ἐνοικιαστὴς, παρουσία τοῦ φορολογούμενου καὶ τοῦ ἱερέως, δέκα δεμάτια ἀπὸ ἑνὸς θημωνίου· πέντε ἐξ αὐτῶν ἀπορρίπτει ὁ φορολογούμενος, τὰ δὲ ἄλλα κοπανίζονται, καὶ, ζυγισθέντος τοῦ κοπανισμένου

Bruttoertrages erhoben werden, jedoch mit Ausnahme der darin befindlichen Bäume, wofür der Zehent mit 10 P. C. eigens verabreicht werden soll. Jedem Eigenthümer wird jedoch, wie bisher ein halbes Stremma für Gemüse und Obst frei vom Zehent belassen, in so weit diese Producte ausschliessend zum eigenen Gebrauche, nicht aber zum Verkaufe bestimmt werden; zu diesem Behufe soll jederzeit der dem Wohnhause zunächst liegende Theil des Gartens in der bezeichneten Grösse ausgezeigt werden;

8) Melonengärten geben 10 % des Bruttoertrages auf den Grund contradictorischer Abschätzung.

Art. 2.

Die Grundsteuer für die Olivebäume wird in natura entrichtet und zwar, in so weit sie nicht zur Speise bestimmt sind, in Oehl; ausserdem durch Abgabe des betreffenden Theils der Früchte selbst; jene für die Galläpfel und Korinthen ebenfalls in natura.

Für die Fruchtbäume wird die Abgabe nach einer, kurz vor der Obstlese vorzunehmenden Schätzung des Ertrages in Geld entrichtet; kann sich der Besteuerte mit dem Pächter über die Abschätzung des Ertrages nicht verständigen, so hat er das Recht den Zehenten in natura zu geben.

Die Cocons werden in den Spinnereien und zwar als solche verzehentet.

Die Grundsteuer für den Wein wird in Geld entrichtet. Es wird demzufolge der Weinertrag des Weinberges zwischen Pächter und Besteuerten ausgemittelt, und die Abgabe nach den Mittelmarktpreisen des neuen Weines in dem Hauptorte des Bezirks, während der Monate September und October erhoben. Kann sich jedoch der Besteuerte wegen der Abschätzung des Ertrages mit dem Pächter nicht verständigen, so hat der Pächter die Weinlese abzuwarten, und ist dann berechtigt den Wein als Most in den Pressen zu messen, und davon den 8 Theil zu verlangen. In diesem Falle kann er ausserdem für die Weintrauben, wenn sie als solche verkauft werden, ein Lepton per Oka verlangen.

Der Naturalertrag aller Hülsenfrüchte, so wie des Reises, Kümmels, Sesams etc. des Tabaks, der Baumwolle, wird auf dem Felde einen Monat nach der Blüthezeit abgeschätzt, und die Zehentabgabe davon nach den Marktpreisen während des ersten auf die Einsammlung obiger Producte folgenden Monates in Geld entrichtet. Kann sich jedoch der Pächter mit dem Besteuerter über die Abschätzung nicht verständigen, so hat die Abgabe in natura zu geschehen. In diesem Falle werden die betreffenden Producte abgewogen und verzehentet, und zwar was den Reis und die Baumwolle anbelangt, in ungeschälter Frucht.

Die Verzehentung des Türkischen Weizens und des Calamboks geschieht nach der Messung derselben in gedroschener Frucht. Wenn es der Pächter vorzieht, so kann er die Abgabe in Geld fodern nach den in den Hauptorten der Eparchie, während der Monate October und November sich ergebenden Mittelmarktpreisen des Türkischen Weizens und des Calamboks. Die Bezahlung der Geldabgabe kann jedoch in diesem Falle erst im Monate December verlangt werden.

Was die übrigen Getreidesorten anbelangt, so geschieht deren Verzehentung in gedroschener Frucht; es werden demzufolge von dem Pächter im Beisein des Besteuereten und des Dorfgeistlichen zehn Garben aus einem Hauern herausgenommen, fünf

φορμὴν νὰ περιεργάσῃ τὸ πνεῦμα τῆ Διατάγ-
ματος καὶ νὰ ἐποθέσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυ-
μῇ νὰ ἀποκαρπύῃ τὴν πρώτῃ, διὰ νὰ γενῇ αἱ
ἀνταγαγίαι ἀφ' ἐν κτ' ὡς ἐνοικιασαί· πρῶτον, ἐκ τῆ
οὐσίᾳ καὶ τὰ συμφέροντα τῆ Ταμείου ἤθελαν προσ-
βληθῇ καὶ αἱ πρώται ἀρχαὶ τῆς δημοπρασίας ἤθε-
λουν καταπατηθῇ. Ἄν ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ ἴδῃ
τὴν Κοινότητος ἐνοικιασά, δὲν ἐπιθυμῇ ὅμως νὰ
ταῖς ἴδῃ πρὸς βλάβην τῆ Ταμείου ἀδικαιολόγητον. Ἄς
λῶμεν αἱ Κοινότητες ὑπ' ὅψιν, ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐνοι-
κιάζει διὰ νὰ περδῇσῃ· αὐταὶ δὲ πρέπει νὰ ἐνοι-
κιάζον κορίως διὰ ἐκμεσον κέρδος· ταῦτι, διὰ νὰ
ἐκφρωδῇ ἀπὸ τὰ βάρη τῆς μετακομίσσεως κλ.. Τὸ
ἐκμεσον κέρδος τῶν δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν,
εἰς ὅσον ὡς περισσεύμα κέρδους.

Ζ'. Ἡ πείρα μᾶς ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ συνήθει
ἐνοικιασαὶ τῶν προσόδων δὲν ἔδιδαν εἰς τὰς δημο-
πρασίας ἀνάλογον δι' αὐτὰς τιμὴν, ἐποθέτοντες,
ὅτι ἡ εἰσπραξις διὰ λογαριασμὸν τῆ Ταμείου ἦτον
ἀκατόρθωτος. Κατὰ τῆτο δὲν εἶχον ἀδικον εἰς τὰς
παρελθούσας ἐποχάς, ὅτε τὰ πράγματα ἦσαν ἀδιορ-
γάνιστα, αἱ ἐπαρχίαι εἰς διχόνοϊαν· ὅτε αἱ κατὰ τὰς
ἐπαρχίας δημοσίοι Ἀρχαὶ ἀπὸ ἄλλης μὲν ὑπεστηρί-
ζοντο, καὶ ἀπὸ ἄλλης κατεδιώκοντο· ὅτε ἐκτεμίνως
καὶ ἡ σόναξις ἐπηρεάζετο, καὶ τὰ εἰλλόμενα εἰς τὸ
Κεντρικὸν Ταμεῖον χρήματα ἦσαν ἐκτεθειμένα εἰς
μυρίαις κινδύνους. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπληροφορήθη-
σαν οἱ ἐπὶ ταῖς προσόδοις κερδοσκοπῶντες, ὅτι ἡ
διὰ λογαριασμὸν τῆ δημοσίᾳ εἰσπραξις τῶν προσό-
δων δὲν εἶναι ὀνειροπόλημα, ἀλλ' ὅτι διενεργεῖται
εὐκόλως, ὅσας ἡ Κυβέρνησις τὸ θελήσῃ. Τὸ μέ-
τρον τῆτο κατέπεισε πέρυσι πολλὰς νὰ πλειστηριάσῃ
εἰς τὴν δημοπρασίαν, προσφέροντες τιμὴν εὐπρόσ-
δεκτον. Αὐτὸ τῆτο θέλει συμβάλλει καὶ ἐφίτος ἀρ-
κετὰ εἰς τὴν προσφορὰν ἀναλόγων ἐνοικίων. Διὰ
τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ἐπρόβλεψε τὸ Διάταγμα
διὰ τῆ Ἀρδ. 14.

Ὁδηγίαι διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνοικιάσεως.

1. Διὰ προηγουμένης τῶν Ἐπαρχίων καὶ ἐμὲν
τῶν ἰδίων πρέπει νὰ εἰσποιηθῇ αἱ Κοινότητες ἀ-
νευ ἀναβολῆς νὰ εἰλωσιν εἰς τὰς προσδιωρισμένας
ἡμέρας τῆς πληρεξουσίωντων. Εἰς τὴν περίσασιν ταύ-
την ὀφειλομένη νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὀλίγα τινα
περὶ τῶν Κοινοτήτων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνοι-
κιάσεως τῶν ἐφετινῶν προσόδων οἱ δῆμοι δὲν θέ-
λουν εἰσδαί εἰσεῖτε διωργανισμένοι, ἕτε τὰ μέρη προ-
σδιωρισμένα, ἐξ ὧν ἕκαστος δῆμος θέλει συνίστασθαι
τῆ λοιπῇ. Δὲν ἐννοῶμεν λοιπὸν ὑπὸ τὴν λέξιν Κοι-
νότης τὰ μέρη, τὰ ὅποια μίλλαν ἴσως νὰ σχη-
ματίσῃν ἕνα δῆμον, ἀλλ' ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐνοι-
κιάσθησαν πέρυσιν ἰδιαίτερος, ἢ διὰ τὰς εἰσπραξίαις
τῶν ὁποίων ἐτέθη ἰδιαίτερος ἐλάχιστος ὅρος. Ἐκεῖνα
δὲ, τὰ ὅποια δὲν ἐνοικιάσθησαν πέρυσιν ἰδιαίτερος
ἕκαστον, ἀλλὰ πολλά συνάμα, ἢ διὰ τὴν εἰσπραξίαν
τῶν ὁποίων δὲν ἐτέθη ἐλάχιστος δι' ἕνα ἕκαστον ὅρος,
θέλετε τὰ διαιρέσει εἰς τρόπον, ὥστε νὰ θεωρήσητε
ὡς μίαν Κοινότητα ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰ ὅποια
ἄχρι τῆδε ἦσαν συνδεδεμένα πολιτικῶς διὰ μιᾶς Δη-
μοτικῆς Ἀρχῆς (Δημογεροντίας). Ἄν τοπικαὶ πε-
ριστάσεις ἢ ἀπροσδόκητα συμβάντα σᾶς κάμνουν νὰ
ἐννοήσητε ἐκ συμφώνων μὲ τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν
τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνώσεως δύο, ἢ τριῶν ἢ καὶ τεσσ-
σάρων Κοινοτήτων εἰς μίαν μόνην, τότε θέλετε αἰ-
τιολογήσει εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὸ ἄφικτον
τῆς τοιαύτης ἐνώσεως ἐκ συμφώνων μὲ τὴν Διοικη-
τικὴν Ἀρχὴν ἐπικυρῶσαν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογρα-
φῆς τῆς· θέλετε ἐνεργήσει ἐν τούτοις τὴν δημοπρα-
σίαν, ἐκδέσει ὅμως ῥητῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι εἰς
ἡμᾶς ἐναπόκειται ἡ ἐπικύρωσις ἢ μὴ ἐπικύρωσις τῆς
ἐνώσεως.

2. Ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Κοινοτήτων δὲν θέλε-
τε ἀναγνωρίσει, εἰμὴ τῆς παρυσιάσοντας τακτικά
ἐγγράφα πληρεξισιότητος.

3. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ

Διὰ τὰς προσόδας τῆ Νομῆ

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Παρά τῆ Β. Ἐφόρου Ναυπλίας εἰς Ναύπλιον καὶ Κρανίδι.
παρά τῆ „ „ Ἀργυρῆ εἰς Ἀργος.
παρά τῆ Γ. Ἐφόρου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Κόρινθον.
παρά τῆ Β. Ἐφόρου Κορινθίας εἰς Τρίκκαλα.
παρά τῆ „ „ Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας εἰς Καστὶ καὶ Πόρον.

Διὰ τὰς τῆ Νομῆ

Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος.

Παρά τῆ Γ. Ἐφόρου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος εἰς Αἴγιον.
παρά τῆ Β. Ἐφόρου Αἰγιαλείας καὶ Κιναιίδος εἰς Κιναιίδην.
παρά τῆ „ „ Π. Πατρῶν εἰς Πάτρας.
παρά τῆ „ „ Ἡλείας εἰς Πύργον καὶ Γαστούνην.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ

Ἀρκαδίας.

Παρά τῆ Β. Ἐφόρου Μαντινείας εἰς Μαντινείαν.
παρά τῆ „ „ Γορτύνης εἰς Διμιτσάνην.
παρά τῆ „ „ Κυνοῦρίας εἰς Πραστὸν καὶ εἰς Ἄστρος.
παρά τῆ „ „ Μεγαλοπόλεως εἰς Λεοτάρη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β.

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 15, ΕΤΟΥΣ 1854, ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ
ΚΤΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικούς
Ἐφόρους.

Ἀπὸ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ σοιχ. Α' περὶ δια-
θέσεως τῶν ἐφέτεινων προσόδων Βασιλικὸν Διά-
ταγμα θέλτε πληροφορηθῇ ἐκ πρώτης ἀφειτηρίας
τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ἡ Κυβέρνησις προΐδετο:
τετίσι νὰ εὐκολύνῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, εἰς τὰς Κοι-
νότητας τὴν ἐνοικίαν τῶν δεκάτων τῶν.

Πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν θέλτε τείνει καὶ ὑμεῖς
ὅλας τὰς προσπάθειάς σας, βέβαιοι ὄντες, ὅτι ἡ Α.
Μ. θέλει ἐπιβλέπει εὐμενῶς πρὸς ἐκείνους ἐξ ὑμῶν,
ὅσοι ἐννοήσαντες καλῶς τὰ πατρικὰ ὑπὲρ τῶν Κοι-
νοτήτων αἰσθημάτων της κατορθώσωσι τὴν πρὸς αὐ-
τὰς ἐνοικίαν.

Ἄλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλαφρώσῃ
τὰς Κοινότητας ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ πολυειδῆ βάρη,
εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται, ἂν αἱ πρόσοδοι τῶν ἐνοι-
κιστῶν ἀπὸ ιδιότητος, ἢ μείνωσι νὰ εἰσπραχθῶν
διὰ λογαριασμὸν τῇ Δημοσίᾳ· ἄλλο τόσον ὀφείλει
νὰ προβλέψῃ διὰ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν, κανο-
νίζουσα ῥητῶς καὶ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον τῆς ὁροῦς τῆς
ἀποδεκατώσεως εἰς τρόπον, ὥστε νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ
φορολογὼν τὴν ἔκτασιν τῆς ἐξουσίας τε, καὶ ὁ φο-
ρολογούμενος τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὑποχρεώ-
σεών τε. Ἐπ' αὐτῷ τῷ ἔξιδωκε τὸν ἐπισυναπτό-
μενον ὑπὸ σοιχ. Β' περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμον.
Ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν πρὸ τῆς συντάξεώς τε, ὅσαι
ἀσαφεῖς καὶ ἀμφίβολοι διατάξεις τῶν προτέρων πε-
ρὶ ἀποδεκατώσεως Νόμων ἔδωσαν κατὰ τὰ παρελ-
θόντα ἔτη ἀφορμὴν συγκρίσεων μεταξὺ φορολογυ-
μένων καὶ φορολογούντων.

Ἡ Γραμματεία διερχομένη τὰ διάφορα ἄρθρα
τῷ Διατάγματι καὶ τῇ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμῳ
θέλει προσελκύσει κατωτέρω τὴν προσοχήν σας εἰς
τὰς γενομένας ἑσιώδεις τροπολογίας, καὶ ἐφοδιάσει
ὑμᾶς συγχρόνως μὲ τὰς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν δια-
τάξεων ὁδηγίας της.

Ἀνάπτυξις τῇ περὶ ἐνοικιάσεως Διατάγματος.

§. Α'. Ἡ κατὰ Κοινότητας δημοπράτησις τῶν
προσόδων εἶναι ἡ μεγαλητέρα εὐκολία, ἣτις δίδεται

εἰς αὐτάς. Ἀντὶ νὰ γίνωνται ὑπενόκιασαι τῶν ἐ-
νοικιστῶν ὁλοκλήρῃ τμήματος ἢ ἐπαρχίας χορηγεῖ-
ται εἰς αὐτάς τὸ μίσον νὰ γενοῦν ἀπ' εὐθείας ἐνοι-
κισαί. Ἡ εἰς τὴν δημοπρασίαν παρυσία τῶν ἀπε-
σαλμένων τῆς Κοινότητος ἀπομακρύνει πᾶσαν ὑπο-
ψίαν καταχρήσεως καὶ ἀφαιρεῖ πᾶσαν πρόφασιν
ἀγνοίας τῆς δημοπρασίας, τὴν ὅποιαν κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν ἔτος ἐπρότειναν αἱ Κοινότητες ὡς αἰτίαν τῆς
μὴ ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιστῶν. Δὲν πρέπει ὅμως
νὰ ἐμποδίζεται ἢ ν' ἀναβάλλεται ἡ δημοπρασία, ἂν
ἀπὸ ἀμεριμνίας τῶν Κοινοτήτων δὲν παρυσιασθῶν
ἐγκαίρως οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν. Αἱ παρευρισκόμε-
ναι εἰς τὴν δημοπρασίαν Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν
ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν των εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆ-
το, σημειοῦσαι εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν αἰτίαν τῆς μὴ
ἐμφανίσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος: τε-
τίσι ἂν τῆτο ἔγινε κατὰ συνέπειαν ἀπαντήσεως ἀπο-
φατικῆς ἀπὸ μέρους αὐτῆς κ. τ. λ.

§. Β'. Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ὅτι μία ἀπὸ
τὰς πολλὰς αἰτίας, αἱ ὅποιαι ἐμποδίζουν τὰς Κοινό-
τητας ἀπὸ τῆς νὰ γένουν ἐνοικισαί τῶν προσόδων
εἶναι καὶ ἡ ἀπόστασις τῇ μέρους, ὅπου γίνεται ἡ δη-
μοπρασία. Διὰ νὰ εὐκολυνθῶν καὶ κατὰ τῆτο ἀπε-
φασίσθῃ νὰ μὴ γενῇ μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς
ἐπαρχίας ἡ δημοπρασία, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας κεν-
τρικὰς θέσεις.

§. Γ'. Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνωσις τῶν προσό-
δων διαφόρων Κοινοτήτων εἰς τὴν δημοπρασίαν
ἔδωκε δικαίως ἀφορμὰς παραπόνων ἀπὸ μέρους αὐ-
τῶν. Τὸ διάταγμα ἐμποδίζει τὴν τοιαύτην ἐνωσιν·
ἐπιφυλάττει ὅμως εἰς τὴν Γραμματείαν τὸ δικαίωμα
νὰ διατάτῃ τὴν ἐνωσιν, ὅσας αἱ τοπικαὶ περι-
στάσεις ἢ ἄλλα ἀπροσδόκητα συμβάντα, ἀποκαθιστῶ-
σιν αὐτὴν ἀναγκαίαν.

§. Δ'. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ λεμονῶνος Καλαυρίας,
τῶν ἐλαιῶν ἐν γένει, τῶν βαλανιδοκικιδιῶν, τῶν
κυκλίων, τῶν σαφιδώνων, ἔγινε διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ
Κυβέρνησις νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐξ αὐτῶν ἐτήσιον εἰσό-
δημα, καὶ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς μελλύσας περὶ προσόδων
σκέψεις της.

§. Ε'. Ἡ παράτασις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων
δὲν θέλει συστῆναι ὀλίγον εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπω-
φελὴ πώλησιν τῶν προσόδων, διότι μένει εἰς τοὺς
ἐνοικιστὰς καιρὸς νὰ πωλήσων ἐν ἀνίσῃ τὰ εἰς εἶδη
εἰσπραχθησόμενα παρ' αὐτῶν προϊόντα, καὶ νὰ συ-
νάξουν τὰ εἰς χρήματα παρὰ τῶν φορολογουμένων
ἀποτισόμενα, πρὶν πληρώσουν τὸ πρὸς τὸ ταμεῖον
χρεὸς των.

§. ΣΤ'. Ἐξ ὅλων τῶν διαθέσεων τοῦ Διατάγ-
ματος θέλτε παρατηρήσει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπι-
θυμεῖ μὲν νὰ φανῶν ἐνοικισαί τῶν προσόδων αἱ ἰ-
δίαι Κοινότητες, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τὰ συνή-
θη βάρη, ἀλλὰ δὲν παραχωρεῖ εἰς αὐτάς προτιμή-
σεις, αἱ ὅποιαι τῶν μὲν ιδιωτῶν ἐνοικιστῶν τὴν πε-
ρὶ ἐνοικιάσεως ἐπιθυμίαν ἤθειον μετριάσει ἢ ψυ-
χράνῃ, εἰς δὲ τὰς Κοινότητας ἤθειον ἔσως δώσει ἀ-